

Bemærkninger til forslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

1.1. Forslagets baggrund og hovedformål

Dette forslag har som mål, at sætte ind over for og forebygge fremtidige restanceproblemer. Forslaget forventes dermed at være til gavn for landets økonomi, men især til gavn for de borgere, der har problemer med restancer tæt inde på livet. De omfattende aktuelle restanceproblemer gør, at der er behov for handling, og for at sætte ind ved roden af restanceproblemerne fremfor at symptombehandle. Udviklingen mod øget selvforsørgelse og øget selvstændighed afhænger af, at der tages hånd om landets udfordringer, og herunder at der gøres en indsats for at forebygge opbygning af stadig større restancer til det offentlige.

Indførslen af et betalingssystem for denne gruppe borgere, kan både hjælpe den enkelte med holde styr på deres økonomi og give administrative forenklinger for det offentlige og for det private erhvervsliv.

Med dette forslag foreslås indført en betalingsservice benævnt Ilangaassivik, der håndterer betalingen af regninger. Regningsopkrævning vil være obligatorisk for de borgere der er i en restance til det offentlige eller har flere restancesager. Borgere der ikke har restanceproblemer kan tilmelde sig regningsopkrævning via Ilangaassivik.

Borgere, der omfattes af regningsopkrævning, vil ikke have mulighed for at fravælge at betale en gyldig regning fra det offentlige. Den enkeltes mulighed for at disponere over sin indkomst til andre formål reduceres, men samtidig sikres borgeren i forslaget et rådighedsbeløb, som der ikke må opkræves regninger af. For de omfattede medfører det, at regninger fra det offentlige tillægges en slags fortrinsstilling i forhold personens private kreditorer. Dette afspejler imidlertid at det offentlige har en række pligter i medfør af eksempelvis sociallovgivningen, til at anvise midlertidigt husly ved udsættelsen fra en bolig.

Ilangaassivik er endvidere ment som en fleksibel løsning, der kan håndtere både eksisterende og kommende skattereformer.

Inddrivelsesområdet omfattede i 2016/2017 ca. 300.000 sager med et samlet udestående på ca. 930. mio. kr. Omkring 30.000 borgere er registreret med mindst 1 restancesag i Grønland. Problemet med restancer omfatter således mere end halvdelen af landets befolkning.

Udviklingen er set over tid desværre ikke blevet væsentligt bedret trods de seneste års gunstige konjunkturudvikling og faldende arbejdsløshedstal.

Der bruges i dag store ressourcer på at opkræve og administrere tilgodehavender hos borgerne. Hver sag indebærer, at der på baggrund af konkrete vurderinger må foretages forskellige skridt for at tilgodehavendet kan inddrives fra borgeren. Gæld pålægger den enkelte og familier store byrder både i social og økonomisk henseende. Dårlig økonomi og gældsætning er forbundet med øget risiko for en række negative sociale konsekvenser, såsom social udstødelse, udsættelse fra bolig, hjemløshed, manglende evne til at overskue egen livssituation og alkoholproblemer.

De store tilgodehavender udgør en belastning for erhvervslivet, der f.eks. skal administrere løntilbageholdelse for ansatte. Løntilbageholdelse vurderes at være en medvirkende årsag til mange korte ansættelsesforhold på det grønlandske arbejdsmarked, da der ses at være en sammenhæng mellem, at borgere stopper i et arbejde når der bliver indledt løntilbageholdelse.

Der er tale om en samfundsmæssig udfordring med store negative konsekvenser.

Det er væsentligt at forebygge problemerne ved at hjælpe borgere i restance med at håndtere betalingen af regninger, fremfor at symptombehandle ved at inddrive gælden fra borgerne.

Det er samtidigt formålet at de mange borgere som derfor ikke har restancer til det offentlige, og som kan håndtere deres økonomi, ikke unødvendigt inddrages i det foreslåede betalingssystem.

1.2. Det lovforberede arbejde

Der er fra forskellige sider i samfundet været efterspurgt tiltag, der kan mindske restanceopbygningen. Ønsket er blandt andet kommet fra politisk side fra Inatsisartut og Den Politiske Koordinationsgruppe (PKG) med repræsentanter for landets kommunalbestyrelser. Kommunerne har også givet udtryk for at indsatsen for at modvirke restanceopbygning, er centralt for kommunernes økonomi og fremtidige opgaveløsning.

Forslaget har til formål, at sætte ind mod de væsentlige problemer med restanceopbygning hos visse af landets borgere og bygger videre på andre tiltag, såsom gældsrådgivning, der har kørt i snart 2 år.

Med forslaget lægges der op til et skift i indsatsen mod restancer, således at hovedindsatsen fremover bliver at forhindre, at der opbygges en restance til at begynde med. Et sådan forslag blev blandt andet behandlet i Skat- og Velfærdskommissionen, 2011, under navnet Kiffaq (På dansk; hushjælper). Modellen var inspireret af den færøske bruttoskatteordning.

På baggrund af disse overvejelser har der været udarbejdet baggrundsrapporter og rapporter om forskellige tekniske og administrationsmæssige aspekter. Der har desuden parallelt med dette været arbejdet med de juridiske aspekter af et betalingssystem. Dette arbejde mundede

ud i, at der i juni 2017 blev sendt et forslag til Inatsisartutlov om Ilanngaassivik i høring. Forslaget blev dog ikke fremsat til Inatsisartut.

Dette forslag bygger videre på forslaget fra 2017, og på det arbejde og de høringssvar m.v., der var til forslaget fra 2017.

Forslaget indeholder dog en række ændringer, præciseringer og forsimplinger. Den mest væsentlige ændring i forhold til forslaget fra 2017, er at regningsopkrævning kun er obligatorisk for borgere i restancevanskeligheder. Som en følge af denne ændringer, er der foretaget en række konsekvensrettelser, og der er indsat regler for, hvornår en borger omfattes af opkrævningen.

Rådighedsbeløbene er desuden hævet, således at borgerne under forslaget er sikret en højere andel af deres indkomst udbetalt.

2. Hovedpunkter i forslaget

Det overordnede formål med Ilanngaassivik er at forenkle og effektivisere betalingen af regninger fra det offentlige. Udover at virke forebyggende på borgernes opbygning af restancer til det offentlige ved at fremme rettidig betaling, har loven også til formål at sikre et nemt gennemsommeligt betalingservicesystem for de der omfattes. Ilanngaassivik skal dermed bibringe den enkelte et bedre overblik over sine indtægter og udgifter måned for måned.

Den primære målsætning med Ilanngaassivik er ikke opkrævning af den eksisterende restancemasse, men at forebygge opbyggelse af nye restancer. Forebyggelse er væsentligt for den enkelte da det er med til at modvirke at der opstår situationer, hvor man kommer bagud med betalinger, og derfor udsættes for rykkergebyrer og en voksende gæld til det offentlige.

Modellen med et bruttolønssystem er kendt fra Færøerne, hvor de i flere år med succes har haft et tilsvarende system. Det offentlige opkræver skat af indkomster, samt opkræver visse offentlige tilgodehavender, før indkomsten udbetales til den enkelte lønmodtager. Ilanngaassivik vil ikke i første omgang indeholde skat, men vil i stedet håndtere betalingen af mange af de regninger, som den enkelte modtager fra det offentlige. Den grønlandske model kan således ses, som en variation af det færøske bruttolønssystem.

Forslaget indeholder følgende hovedelementer:

- Borgernes lønindkomster og en række andre indkomster formidles via Ilanngaassivik. Det betyder, at alle arbejdsgivere skal udbetale løn gennem Ilanngaassivik. For det offentlige skal alle udbetalinger til borgerne udbetales gennem Ilanngaassivik. Dette omfatter f.eks. arbejdsmarkedsydelse, uddannelsesstøtte og alderspension.
- De indkomster m.v. en borger har igennem Ilanngaassivik, må kun anvendes til opkrævning af regninger, hvis den pågældende er omfattet af eller har tilmeldt sig regningsopkrævning.

- De, der ikke er omfattet af regningsopkrævning, får udbetalt lønnen m.v. til den anviste konto uden at der må trækkes regninger fra indkomsten.
- De, der er omfattet af regningsopkrævning, får først udbetalt lønnen m.v. efter Ilanngaassivik har anvendt noget af indkomsten til at betale de regninger, borgeren har modtaget fra det offentlige. Det resterende beløb udbetales til borgerens konto, så beløbet er til rådighed på lønningsdagen.
- Det er obligatorisk at være omfattet af regningsopkrævning hvis man har restancer til det offentlige eller har haft flere restancesager.
- Hvis man ikke har en restance, kan man frivilligt til- og framelde sig regningsopkrævning.
- Med forslaget sikres det at borgere, der omfattes af regningsopkrævning, altid får en del af sin indkomst udbetalt. Der må således som udgangspunkt ikke opkræves regninger, der betyder, at borgeren har mindre end 4.000 kr. til rådighed om måneden, og for par ikke under 6.000 kr. samlet. Rådighedsbeløbet forhøjes desuden, hvis der er hjemmeboende børn under 18 år på bopælen. Rådighedsbeløbet kan desuden forhøjes i andre tilfælde, f.eks. hvis der er tale om f.eks. handicappede.
- En regning kan stå til opkrævning i Ilanngaassivik i op til 3 måneder. Hvis borgeren i en måned ikke kan betale en regning, vil regningen blive opkrævet af den indkomst, som borgeren modtager i de næste måneder. I den tid regningen står i Ilanngaassivik bliver borgeren ikke pålagt renter og rykkergebyrer.

Ilanngaassivik er et middel til at fremme betalingen af regninger fra det offentlige.

Ilanngaassivik er ikke en erstatning for en bankkonto eller betalingservice. De regninger til private, som en borger typisk vil have, såsom mobilabonnement, forsikringer, banklån, m.v. kan ikke opkræves via Ilanngaassivik. Det samme gælder for udgifter til privat boligudlejning.

Forslaget har til hensigt at sikre, at de retlige rammer for Ilanngaassivik, herunder at fastsætte de involverede myndigheders roller og ansvar. Loven kan på nogle områder betegnes som en rammelov, der vil blive udfyldt gennem udstedelse af bekendtgørelser.

I de almindelige bemærkningerne anvendes begrebet ”regning” synonymt med ordet ”betalingsordre”, med mindre andet følger af indholdet. Loven bruger begrebet en betalingsordre, der har en defineret systemmæssig betydning. En betalingsordre er en instruktion fra fordringshaver til Ilanngaassivik om, at der inden for en frist skal betales et bestemt beløb til fordringshaveren. En betalingsordre forudsætter således, at en offentlig fordringshaver har et krav (en fordring).

2.1. Indkomster, der skal indbetales til Ilanngaassivik

Hensigten er, at forslaget skal omfatte hovedparter af de indkomster, som borgere modtager. Dette er centralt, for at sikre at borgerens løbende regninger kan betales af den indkomst, som borgeren tjener og som passerer igennem Ilanngaassivik.

At alle udbetalinger til borgere skal håndteres på samme måde efter samme regelsæt, medfører desuden væsentlige administrative lettelser for arbejdsgiverne og det offentlige. Alternativet vil være, at medfører at indkomster skal udbetales på forskellig vis afhængigt af om modtageren er i restance eller ej.

Formålet med at borgers indkomster skal anvises gennem Ilanngaassivik er desuden, at forhindre en negativ stigmatiserende effekt, der kan opstå, hvis arbejdsgivere og banker m.v. kan udlede om en konkret borger er i restancevanskeligheder alene ved at se på, hvordan lønindkomster m.v. udbetales.

Forslaget vil omfatte alle former for A-indkomst, hvilket typisk omfatter løn m.v. fra ansættelsesforhold i det offentlige og private virksomheder.

Derudover vil forslaget omfatte en række ydelser fra det offentlige, f.eks. sociale ydelser, SU, alderspension m.v. Pensionsudbetalinger fra pensionskasser og forsikringsselskaber.

Forslaget vil omfatte udbytte og bestyrelshonorarer m.v. fra aktie- og anpartsselskaber, der er hjemmehørende i Grønland. Forslaget omfatter de indhandlingsbeløb, som fiskere og fangere modtager, når der indhandles fisk og fangst.

Forslaget vil også omfatte udbetalinger af B-indkomster fra det offentlige til selvstændigt erhvervsdrivende. Dette kan f.eks. være udbetalinger til advokater og rådgivere, der er selvstændigt erhvervsdrivende. Privates betalinger af regninger til selvstændige erhvervsdrivende omfattes ikke af forslaget.

2.2. Regningsopkrævning

Selvom alle indkomster udbetales via Ilanngaassivik, må der efter forslaget ikke opkræves regninger af indkomsten, hvis borgeren ikke er omfattet af betalingssystemet. Man er som udgangspunkt ikke omfattet af betalingssystemet, medmindre skatteforvaltningen har truffet afgørelse om det, eller borgeren selv har tilmeldt sig.

For borgerne som omfattes af betalingssystemet vil Ilanngaassivik medføre, at betalingen af regninger til mange offentlige myndigheder og offentlige boligselskaber sker automatisk over et betalingsservicelignende system.

De der ikke omfattes af betalingssystemet, vil blot få deres indkomst udbetalt til den konto de har anvist. Borgeren må således som i dag selv sørge for at betale sine regninger på anden vis, f.eks. via betalingsservice eller netbank. Man kan dog altid frivilligt tilmelde sig regningsopkrævning via Ilanngaassivik.

Skatteforvaltningen skal træffe afgørelse om at borgeren skal omfattes af betalingssystemet, hvis borgeren:

- Har en restance til det offentlige
- Har haft mindst 3 restancesager inden for de sidste 5 år.

Forinden afgørelsen træffes skal borgeren partshøres i mindst 3 uger. Borgeren kan derved komme med indsigelser til den påtænkte afgørelse. Der er tale om afgørelse baseret på objektive kriterier. Hvis borgeren opfylder kriterierne for at blive omfattet, skal borgeren omfattes af regningsopkrævning.

Indsigelser, der kan lægges vægt på ved sagsbehandlingen, kan således primært vedrøre, indsigelser mod eksistensen af et krav. Skattestyrelsen vil i disse tilfælde rettes henvendelse til fordringshaveren med henblik på at få fastslået om der er et krav.

2.3. Rådighedsbeløb og betalingsrækkefølgen

Der kan opstå den situation, at borgerens indkomst i form af løn og offentlige ydelser i perioder ikke er tilstrækkelig til at betale de tilmeldte regninger.

Ilanngaassivik kan ikke forhindre, at der opstår situationer, hvor en borgers løbende indkomst er utilstrækkelig til at betale udgifterne. I disse tilfælde er det som i dag borgeren selv der i første omgang må rette henvendelse til de relevante myndigheder m.v. om offentlig hjælp, arbejdsmarkedsydelse, boligsikring m.v.

Det væsentlige med Ilanngaassivik er at finde en hensigtsmæssig måde at håndtere sådanne situationer på for borgeren og samtidig modvirke gældsopbygning til det offentlige.

For at imødegå betalingsvanskeligheder indeholder forslaget 3 virkemidler:

1. Regler om rådighedsbeløb.
2. Prioritering af fordring.
3. 3 måneders betalingsfrist.

Regler om rådighedsbeløb

Som beskrevet indledningsvist, foreslås det, at der med forslaget fastsættes en minimums beløbsgrænse, som borgeren altid skal have udbetalt af sin indkomst hver måned eller hver 14. dag. Formålet er at sikre, at borgeren overlades så stor en andel af sin indkomst, der er nødvendig for at købe mad og opretholde et beskedent hjem med de udgifter, der hører dertil.

Rådighedsbeløbet er afhængigt af antallet af hjemmeboende børn under 18 år, samt om hvorvidt borgeren har en ægtefælle.

Oversigt:

	Ingen hjemmeboende børn	1 hjemmeboende barn	2 hjemmeboende børn
Enlig	4.000	5.600	7.200
Ægtefæller	6.000	7.200	9.200

I det omfang en borgers indkomst er lavere end det fastsatte rådighedsbeløb, udbetales kun den reelle indkomst. Forslaget medfører således ikke en ret til at få rådighedsbeløbet udbetalt, kun den en ret til at få udbetalt den del af indkomsten, der er op til rådighedsbeløbet.

Det foreslås desuden at ægtefæller m.v. får adgang til at ansøge, om at rådighedsbeløbet overføres til partneren. Det kan f.eks. være en hjemmegående person, der ikke har en indkomst og derfor ikke kan udnytte rådighedsbeløbet.

Rådighedsbeløbet fastsættes automatisk baseret på de foreslåede satser og ud fra oplysninger i CPR-registeret. Fastsættelsen af rådighedsbeløbet sker således ikke ud fra en individuel vurdering. Kommunalbestyrelsen kan dog beslutte, at en borger skal have et forhøjet rådighedsbeløb, f.eks. hvis der er tale om handicappede. Naalakkersuisut kan fastsætte nærmere regler om, hvad der kan give adgang til et forhøjet rådighedsbeløb, herunder om satserne.

Satserne reguleres desuden årligt efter Grønlands Statistisk satsreguleringsindeks for at sikre, at rådighedsbeløbssatserne følger med den generelle pris- og lønudvikling i samfundet.

Prioriteringer af fordringer

I tilfælde af, at en borger har tilstrækkelige midler til at betale nogen, men ikke alle de regninger, der er tilmeldt Ilanngaassivik, er det væsentligt at tage stilling til, hvilke regninger der skal betales af den indkomst, der er til rådighed.

Det foreslås, at der lovfæstes en prioritering af regningerne, og at denne rækkefølge baseres på hvilke regninger, der ud fra generelle betragtninger kan siges at være mest væsentlige for opretholdelsen af den daglige livsførelse. Konkret er hovedlinjerne i prioriteringen som følger:

- Husleje eller leje af kollegieværelse.
- El-, vand- og varmeregning.
- Daginstitutionsplads.
- Erhvervsfangerlicens.
- Renovationsregning.
- Underholds- og børnebidrag.
- Tilbagebetaling af studielån.
- Betalinger vedr. kommunale ydelser.

- Øvrige krav på skatter og afgifter.

Foreløbige skatter, såsom B-skat, betales dog forud for regninger, ud fra en betragtning om, at skatter er helt centrale for opretholdelsen af samfundet.

At en regningstype/forordningshaver fremgår på prioriteringslisten, er ikke ensbetydende med, at den specifikke regning, eller forordningshaveren, kan opkræve via Ilanngaassivik systemet. Om en forordningshaver kan opkræve via systemet er beskrevet i afsnit 2.6.

Det foreslås, at Naalakkersuisut bemyndiges til at fastsætte nærmere regler for prioriteringer af forordninger, således at prioriteringen kan udspecificeres yderligere, såfremt der er behov for dette.

3. måneders betalingsfrist

Det foreslås, at regninger kan stå til betaling i Ilanngaassivik i op til 3 måneder. Pengebeløb som en borger modtager i den periode kan benyttes til at betale regninger. En regning som står i Ilanngaassivik til betaling, er ikke en restance, der overgår til inddrivelse.

Gældende ret

Efter den gældende retstilstand vil der for de fleste forordninger typisk være en betalingsfrist på mellem 14 dage til 30 dage. Derefter kan forordningshaver fremsende rykkere og i nogle tilfælde pålægge der rykkergebyrer. I nogen tilfælde kan der endvidere tilskrives renter på en fordring.

I nogle tilfælde kan borgeren - efter et varsel - miste adgang til en ydelse fra det offentlige, f.eks. en daginstitutionsplads, el, vand og varme forsyning, og man kan blive udsat fra sin lejlighed. I mange tilfælde kan en fordring, der ikke er betalt, efter en frist overdrages til opkrævning hos den centrale inddrivelsesmyndighed.

Forslaget

I den foreslåede 3 måneders periode kan forordningshaveren ikke gøre brug af de misligholdelsesbeføjelser, som forordningshaver ellers ville kunne have benyttet sig af efter en eksisterende aftale eller retsforhold, der gælder for den pågældende fordring. Fordringshaver kan således ikke udsætte en person fra et lejemål, afbryde forsyningen af el m.v. Tilsvarende vil forordningshaver ikke kunne opkræve rykkergebyrer i perioden. 3 måneders fristen forventes at medføre færre rykkergebyrer for borgerne m.v., hvilket kan betyde en besparelse for borgerne.

Formålet med 3 månedsreglen er at sikre borgeren tid til at betale en regning. Regningerne henstår i den periode i Ilanngaassivik og vil blive søgt betalt af den indkomst, som borgeren modtager igennem Ilanngaassivik.

Borgeren har således fordel af en længere betalingsfrist. Fordringshavere må tåle, at borgeren har en længere betalingsfrist, men har til gengæld større sandsynlighed for at modtage betaling i kraft af, at stort set al borgerens indkomst udbetales via Ilanngaassivik. Hvis borgeren ved udgangen af de 3 måneder ikke har oppebåret en indkomst, der er tilstrækkelig til at betale regningen, vil den overgå til inddrivelse efter landstingslov om inddrivelse og forebyggelse af restancer til det offentlige.

Betalingsfristen sættes dog til 30 dage for fordringer, der vedrører erhvervmæssige aktiviteter. Hvis borgeren f.eks. driver en tømmervirksomhed som enkeltmandsvirksomhed, er det ikke hensigtsmæssigt at en elregning skal kunne ligge i Ilanngaassivik i 3 måneder før forsyningsselskabet kan gøre brug af sine misligholdelsesbeføjelser. Dette ville desuden kunne føre til en øget erhvervmæssig restanceopbyggelse.

2.4. Brugeradgang og oplysning

Der vil blive etableret en online Ilanngaassivik-portal med oplysninger om aktuelle og tidligere lønudbetalinger og ventende og betalte regninger.

Fremfor at modtage betalingskort og girokort fra de forskellige offentlige fordringshavere, vil oplysninger blive samlet i en online portal og i en månedlig opgørelse.

2.5. De indbetalingspligtige

Forslaget medfører en pligt for arbejdsgivere m.v. til at udbetale lønindkomster og andre indkomsttyper til borgere til Ilanngaassivik. Det offentlige, samt en række offentlige virksomheder, vil endvidere være forpligtet til at udbetale alle pengebeløb til borgere via Ilanngaassivik, der herefter udbetaler beløbet til den enkelte.

Indbetalingen skal ske via kontooverførsler og elektronisk indeholde oplysninger om, hvem lønudbetalingen m.v. er til.

Med forslaget sker der ikke ændringer i reglerne for indeholdelse og indbetaling af A-skat, som er reguleret i landstingslov om indkomstskat og landstingslov om forvaltningen af skatter.

2.6. Fordringshavere

Med forslaget vil grønlandske myndigheder og visse i forslaget opregnede selskaber kunne opkræve regninger gennem Ilanngaassivik.

Det foreslås, at Naalakkersuisut bemyndiges til at fastsætte regler om, hvilke regninger der skal opkræves og hvilke offentlige myndigheder, der kan opkræve regninger via Ilanngaassivik.

Det foreslås endvidere at Naalakkersuisut bemyndiges til, at fastsætte regler om at offentlige boligselskaber, f.eks. INI A/S, kan opkræve via Ilanngaassivik. Det vil kræve en lovændring at udvide kredsen af selskaber, som kan opkræve til at omfatte andre privatretligt organiserede selskaber, også selvom de er selvstyrejede eller ejede af kommunerne. Det vil eksempelvis kræve en lovændring, hvis Tele Greenland A/S skal kunne opkræve regninger via Ilanngaassivik.

Krav til betalingsordre

Gældende ret

Fordringshavere kan omfatte en række forskellige krav på pengebeløb, som det offentlige har på en borger. Der kan eksempelvis være tale om krav som følger af eller er i henhold til lovgivning, f.eks. skat, afgifter, gebyrer. Det kan endvidere være krav, der følger af, at en borger modtager ydelser fra det offentlige, f.eks. husleje, daginstitutionsplads, el, vand og varme. I disse tilfælde er kravene typisk reguleret i lovgivning, eller af en aftale med forbrugeren, såsom salgs- og leveringsbetingelser m.v. Der kan desuden f.eks. være tale om krav fastslået ved domstol, såsom krav på erstatning uden for kontrakt. I forhold til alle disse forskellige typer af fordringer, gælder forskellige regler f.eks. om til hvem fordringen med frigørende virkning kan betales til, betalingsfrister og de misligholdelsesbeføjelser, som fordringshaver kan gøre brug af.

Forslaget

For at en regningen kan tilmeldes Ilanngaassivik, skal en regning overholde de krav f.eks. vedr. betalingsfrister, der følger af denne inatsisartutlov og de regler m.v., der er udstedt i medfør heraf.

En regning til en borger sendes elektronisk til Ilanngaassivik i form af en betalingsordre, der er en instruktion til Ilanngaassivik systemet om, at der skal betales et beløb, samt en specifikation af hvad beløbet vedrører m.v.

Med forslaget skal alle regninger fra det offentlige fremover indsendes senest 10 dage før de forfalder til betaling. Regninger, der ikke overholder kravene til betalingsfrister, kan ikke anmeldes til betaling via Ilanngaassivik. Formålet med dette er at sikre borgerne rimelig tid til at reagere på en regning.

Der vil desuden i medfør af forslaget kunne fastsættes en række krav til, hvordan regninger fremsendes og regningernes indhold m.v., som har til formål at standardisere offentligt udstedte regninger dels af hensyn til, at borgerne kan se, hvad regningen vedrører samt af hensyn til den databehandling, der skal ske i Ilanngaassivik systemet. Af regningen skal bl.a. fremgå beløb, kreditor og debitor navn, oplysninger om betalingen, så borgeren entydigt kan identificere betalingen.

Skatteforvaltningen kan desuden i bestemmelserne for fordringshaverens brug af Ilanngaassivik fastsætte andre krav, der skal være opfyldt for, at fordringshavere kan opkræve via Ilanngaassivik. Dette kan eksempelvis være krav til fordringshaverens organisation, forretningsgange, procedurer og systemer, der minimere risikoen for fejlbehæftede betalingsordre m.v.

2.7. Forholdet til inddrivelsen af restancer

Forslaget ændrer ikke reglerne på inddrivelsesområdet. Inddrivelse af restancer vil fortsat være reguleret af reglerne i Retsplejeloven for Grønland, landstingslov om forebyggelse og inddrivelse af offentlige restancer og landstingslov om skatteforvaltning.

Forslaget medfører hverken en udvidelse eller indskrænkning af inddrivelsesmyndighedens beføjelser til at inddrive restancer.

Inddrivelsesmyndigheden vil som i dag kunne fortage udlæg i borgernes aktiver. Men inddrivelsesmyndigheden (og andre fogedmyndigheder) vil i henhold til § 619 i Retsplejeloven være afskåret fra at foretage udlæg i en række pengebeløb, der ikke kan kræves udbetalt til andre end den berettigede person. Dette omfatter eksempelvis krav på pension og krav på endnu ikke udbetalt løn eller vederlag. Det vil gælde uanset, om disse passerer igennem Ilanngaassivik.

Inddrivelsesmyndigheden vil efter Retsplejelovens § 625 og reglerne i landstingslov om forebyggelse og inddrivelse af offentlige restancer fortsat kunne foretage tilbageholdelse i løn m.v. (løntilbageholdelse).

Løntilbageholdelse og udlæg forudsætter bl.a. en individuel vurdering af, hvorvidt en borger og vedkommendes husstand overlades et tilstrækkeligt beløb til at opretholde en beskedent levelfod (trangsbeneficiet). I vurderingen tages der bl.a. højde for at borgeren og vedkommendes husstand skal kunne betale løbende mellemværende med både offentlige og private kreditorer. Trangsbeneficievurderingen kan derfor både føre frem til, at en borger bør overlades et mindre eller et større beløb, end hvad der følger af rådighedsbeløbet efter nærværende forslag. Forskellene kan tilskrives de forskellige formål reglerne skal varetage. Hvor reglerne om tvangsinddrivelse tager udgangspunkt i en individuel konkret sagsbehandling af hver enkelt sag søges der med dette forslag gennemført regler om en så vidt muligt automatiseret opkrævning uden konkret sagsbehandling af den enkeltes borgers individuelle forhold.

Som i dag vil borgerne og inddrivelsesmyndigheden kunne indgå betalingsaftaler om afvikling af restancer.

Både løntilbageholdelse og en betalingsaftaler vil kunne opkræves via Ilangaassivik. Som beskrevet forudsætter løntilbageholdelse dels at der er hjemmel til dette, samt at der foretages en individuel sagsbehandling og afgørelse hos inddrivelsesmyndigheden. I en betalingsaftales tilfælde forudsættes det at, der indgås en aftale mellem debitor og inddrivelsesmyndigheden om afbetaling af restancen.

For arbejdsgiverne vil det udgøre en administrativ lettelse, når løntilbageholdelser og betalingsaftaler overgår til at blive opkrævet via Ilangaassivik, idet de fritages fra at administrere disse. For borgerne vil det desuden betyde en bedre beskyttelse af privatlivet, når arbejdsgiverne ikke længere får kendskab til at de er i restance til det offentlige.

2.8. Indsigelser over for regninger og klageadgang m.v.

Forslaget påvirker i sig selv ikke forholdet til fordringshaver. Hvis borgeren er uenig i en regning eller beløbet i en regning, skal borgeren klage til den myndighed eller offentlige virksomhed, der har udstedt regningen.

Modsat betalingservicesystemer i et pengeinstitut kan borgeren ikke ensidigt afvise de betalingsordrer, der er i Ilangaassivik. En sådan adgang ville resultere i nye muligheder for misbrug og en øget restanceopbygning.

Dette indebærer et væsentligt ansvar for de offentlige myndigheder, virksomheder og selskaber, der har adgang til at indsende betalingsordrer til Ilangaassivik systemet.

Hvis der sendt en fejlbehæftet betalingsordre til Ilangaassivik, er det fordringshaveren, der er nærmest til at opdage fejlen og retten den. En fejlbehæftet betalingsordre kan f.eks. skyldes tastefejl eller at regningen er adresseret til den forkerte debitor m.v. Det foreslås derfor, at fordringshaverene pålægges en pligt til efter en indsigelse at vurdere om en regning er fejlbehæftet. Hvis regningen er fejlbehæftet, eller fordringshaveren er i tvivl om regningen er korrekt, skal fordringshaveren annullere betalingsorden fra Ilangaassivik. Hvis betalingen er gennemført, skal beløbet tilbageføres til borgeren.

Tilsvarende bevarer borgerene den klageadgang, som måtte følge af den lovgivning m.v. for den pågældende fordring. Dette kan f.eks. være klageadgang til boligklagenævn eller et departement.

Skatteforvaltningen kan håndtere henvendelser og klager fra borgere og virksomheder over Ilangaassivik systemets funktion og drift. Skatteforvaltningens afgørelser, som træffes efter dette lovforslag, kan påklages til Naalakkersuisut. Som udgangspunkt tillægges skatteforvaltningen med forslaget ingen kompetence til at afvise eller annullere betalingsordre. Undtagelserne til dette udgangspunkt er forslagets bestemmelser om åbenbart urigtige betalingsordre, samt de betalingsordrer der kommer fra skatteforvaltningen selv. Hvis en borger henvender sig til skatteforvaltningen om en betalingsordre, vil skatteforvaltningen

skulle henvise borgeren til at tage kontakt til den myndighed eller virksomhed, der har fremsendt den.

2.9 Myndighedsforhold

Det foreslås at den centrale myndighed for Ilanngaassivik bliver skatteforvaltningen. Skatteforvaltningen vil have ansvaret for at etablere systemet og dernæst have det driftsmæssige ansvar.

Departementet for Finanser, vil på vegne af Naalakkersuisut være tilsynsmyndighed over for skatteforvaltningens drift af Ilanngaassivik.

Naalakkersuisut er i loven bemyndiget til i bekendtgørelsesform at fastsætte regler om en række forhold, herunder prioriteringen af fordringer, straksudbetalinger m.v.

Det foreslås at kommunerne skal have en forpligtelse til at yde borgerservice om brugen af Ilanngaassivik. Dette skyldes, at det er kommunerne, der er tilstede i byer og bygder. Kommunerne kan f.eks. hjælpe borgerne med at tilgå Ilanngaassivik-portalen, hjælpe borgerne med brugen af Ilanngaassivik, samt rådgive om klagemuligheder.

Det forventes, at opgaven med at udvikle IT-løsningerne til Ilanngaassivik vil blive lagt i udbud. Det kan endvidere være nødvendigt at udbyde den driftsmæssige opgave med Ilanngaassivik til en eller flere privat virksomheder.

Med forslaget bemyndiges skatteforvaltningen til at fastsætte nærmere tekniske krav og specifikationer til indholdet af betalingsordrer, herunder om hvilke oplysninger betalingsordrer (regninger) skal indeholde, tekniske krav til format, tidsmæssige krav for fremsendelse, betalingsfrister m.v. Alle betalingsordrer skal fremsendes til Ilanngaassivik elektronisk.

Desuden vil skatteforvaltningen fastsætte krav om, hvordan arbejdsgivernes indbetaling af bruttolønnen skal ske samt hvilke oplysninger, der skal medsendes.

Betalingsordrer der ikke overholder de fastsatte krav afvises fra Ilanngaassivik systemet. Skatteforvaltningen bemyndiges til at træffe afgørelse om, at en virksomhed eller en offentlig myndighed ikke længere må fremsende betalingsordrer til Ilanngaassivik. Bestemmelsen tænkes anvendt i tilfælde, hvor en offentlig myndighed eller virksomhed i grove tilfælde eller i flere tilfælde har misligholdt de forpligtelser, som en fordringshaver er pålagt i medfør af forslaget.

2.10. Implementering af Ilanngaassivik

Parallelt med udarbejdelsen af forslaget udarbejdes det overordnede design og funktion af det IT-system, der vil udgøre Ilanngaassivik, og som kan danne basis for en fastsættelse af kravspecifikationer og efterfølgende udbud af it-projektet.

Det forventes, at såfremt forslaget vedtages, kan IT-løsning sendes i udbud korttid herefter.

Som systemmæssige forudsætninger for at Ilanngaassivik system kan indføres er, at der forinden indføres en Obligatorisk Offentlig Digital Post og en offentlig bankkonto.

Obligatorisk Offentlig Digital post er en forudsætning, idet det muliggør at myndigheder og borgere kan kommunikere via digital post på ensartet og sikker vis. Desuden sikres det gennem dispensationsmuligheder m.v., at de, der ikke kan benytte digital post, kan få post fremsendt fysisk.

Indførelsen af *en offentlig bankkonto* er en forudsætning for Ilanngaassivik, da forslaget vil medføre at hver borgere har registeret 1 bankkonto, som det offentlige kan anvise udbetalinger til med frigørende virkning.

Det er væsentligt, at Ilanngaassivik systemet indeholder en høj grad af automatisering for at undgå manuel sagsbehandling. Systemet vil have grænseflader til en række andre eksisterende såvel som kommende offentlige IT-systemer. Der vil være grænseflader til skattesystemet (E-skat), til CPR-registeret og til det offentliges ERP-system (det offentliges økonomisystem).

Derudover vil der være grænseflader til kommunale it-systemer og til de debitor-systemer, der anvendes hos de myndigheder og virksomheder, der kan opkræve regninger via Ilanngaassivik. Der vil være en grænseflade til den bank, der håndterer de betalingstransaktioner mellem virksomhederne, det offentlige og borgerne.

Idriftsætning af Ilanngaassivik

Det foreslås, at Naalakkersuisut bemyndiges til at beslutte, hvornår loven træder i kraft. Dette er med henblik på at sikre, at inatsisartutloven først træder i kraft, når IT-systemet er funktionsdueligt. Baseret på internationale erfaringer kan IT-projekter blive forsinkede. Det er væsentligt, at inatsisartutloven først træder i kraft, når systemet er fuldt operationelt. Der arbejdes på at Ilanngaassivik systemet kan idriftsættes fra starten af 2021.

Konsekvenslovgivning

Såfremt forslaget vedtages vil det være nødvendigt at foretage konsekvensændringer i andre lovgivninger m.v.

- Forslaget vil medføre ændringer i den måde betalingen af B-skat fremover vil ske. Dette kan medføre behov for at foretage konsekvensændringer i landstingslov om indkomstskat og landstingslov om forvaltning af skatter.

- Forslaget vil have konsekvenser for, hvordan den centrale inddrivelse af restancer, skal ske, da der bl.a. ikke længere vil være nødvendigt at pålægge arbejdsgivere at foretage løntilbageholdelse. Det vil derfor være behov for ændringer i landstingslov om inddrivelse og forebyggelse af restancer til det offentlige.
- Offentlige fordringshavere m.v., der kan opkræve regninger via systemet, vil også i samarbejde med deres respektive ressortmyndigheder skulle forberede ændringer i lovgivning m.v., da forslaget bl.a. fastsætter regler om betalingsfrister m.v., der kan være anderledes end, hvad der fremgår af eksisterende lovgivning, salgs- og leveringsbetingelser m.v. Det er væsentligt at betalingsvilkår m.v. for de regninger m.v., der skal kunne opkræves via Ilanngaassivik bliver bragt overensstemmelse med de krav, der følger af forslaget og de bestemmelser, der fastsættes i medfør af forslaget.

De nødvendige forslag i form af konsekvenslovsforslag forventes fremsat i løbet af 2020 og senere. Dette arbejde vil blive varetaget af de respektive ressortmyndigheder og fordringshavere i samarbejde med Departementet for Finanser.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

De økonomiske gevinster af forslaget forventes at bestå i en mere effektiv opkrævning af regninger, færre restancesager og på sigt en mindre restancemasse. En mere effektiv opkrævning fra de, der har råd til at betale, men som fravælger at gøre dette, frigøre tid for inddrivelsesmyndigheden, hvilket giver mulighed for en mere effektiv inddrivelsesindsats hos borgere med betalingsvanskeligheder. Begge forhold forventes at bidrage til at sænke restancemassen og reducere antallet af fordringer, der må afskrives som værende uerholdelige. Det skønnes at forslaget samlet set vil medføre en bedring af de offentlige finanser på ca. 30 mio. kr. årligt.

Forslaget forventes desuden at medføre lavere omkostninger for både kommunerne og offentlige virksomheder til porto og debitorhåndtering, da forslaget vil medføre, at fremsendelse af regninger sker i elektronisk form som betalingsordre og da det må forventes at færre opkrævninger vil kræve manuel sagsbehandling og fremsendelse af betalingspåmindelser m.v.

En stor del af besparelserne forventes at ligge hos de fordringshavere, herunder kommunerne, der kan opkræve regninger gennem systemet. Besparelserne forventes ikke i tidsmæssig sammenhæng at blive realiseret samtidig med systemet idriftsættes, idet der vil være en overgangsperiode før de administrative procedurer og systemer er fuldt implementeret.

Udgifterne for det offentlige vil primært bestå i udvikling og etableringen af Ilanngaassivik-systemet og udarbejdelse af konsekvensændringer i form af lovforslag og ændringer i aftalevilkår m.v.

Dernæst vil omkostningerne bestå i løbende driftsomkostninger og omkostninger til personale.

Omkostningerne i etableringsfasen forventes at udgøre op til ca. 15 mio. kr. Omkostningerne vil bestå i udvikling og etableringen af IT-software og hardware. Dertil kommer udarbejdelse af bekendtgørelser, forretningsbetingelser, tekniske forskrifter, udbudsmateriale og kravspecifikationer for Ilanngaassivik-systemet.

De årlige omkostninger forventes at falde til niveau af 7,5 - 9,5 mio. kr. årligt, når Ilanngaassivik systemet overgår til drift.

Forslaget kan desuden give skatteforvaltningen bedre adgang til aktuelle data om borgerens økonomiske forhold.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

For erhvervslivet vil lovforslaget betyde at de fleste kendte procedurer vedr. lønadministration og indbetaling af A-skat i forbindelse med lønudbetaling og indhandling bibeholdes. Virksomhederne kommer dog til at slippe for at varetage lønindeholdelse, hvilket indebærer mindre administration for erhvervslivet.

Forslaget vil medføre, at borgernes indkomst udbetales via Ilanngaassivik og offentlige fordringer opkræves af borgerens løn. Forslaget kan dermed indirekte medføre, at borgernes mulighed for at betale andre kreditorer, f.eks. private fordringer og gæld, forringes. Denne konsekvens forventes at være begrænset, da der i forslaget er lagt vægt på at sikre borgerne en vis mindste udbetaling gennem rådighedsbeløbene. På sigt forventes forslagets konsekvenser at være gavnlige også i forhold til borgernes private kreditorer, da forslaget kan bidrage til, at nedbringe gælden til det offentlige og det forventes, at en mindre gæld til det offentlige i sidste ende også vil bidrage positivt til borgernes samlede betalingsevne.

5. Konsekvenser for miljø, natur og folkesundhed

Forslaget skønnes ikke at have konsekvenser for miljø, natur eller folkesundheden.

6. Konsekvenser for borgerne

Fremover vil borgerens indkomst blive indbetalt til Ilanngaassivik, før den udbetales til borgeren

For borgere der ikke tilmelder sig eller obligatorisk omfattes af regningsopkrævning, har forslaget reelt ikke væsentlige konsekvenser.

Borgere, der omfattes af betalingssystemet, vil først få rådighed over sin indkomst, når skatter og offentlige fordringer er fratrukket indkomsten. Det indebærer i sig selv ikke nogen økonomiske konsekvenser for borgeren, da borgeren har de samme økonomiske forpligtelser,

i form af huslejeregninger m.v., som hidtil. Men borgerens mulighed for at råde over sin indkomst begrænses, idet borgeren således ikke længere vil have mulighed for at fravælge at betale en i øvrigt gyldig regning fra det offentlige.

Forslaget giver i disse tilfælde som udgangspunkt borgeren bedre betalingsvilkår end i dag, og kan færre rykkergebyrer og færre restancer, hvilket forventes at medfører besparelser for borgerne.

Forslaget påvirker ikke borgerens retsstilling overfor fordringshaveren, f.eks. INI A/S eller en kommune. Borgeren vil have de samme muligheder for at klage over en fordrings eksistens eller størrelse. Hvis en regning er opkrævet på et ukorrekt grundlag, vil borgeren have et krav på at få beløbet tilbagebetalt fra fordringshaver. Hvis dette ikke sker inden for en frist, medfører det at fordringshaver skal betale renter af beløbet til borgeren.

For at styrke borgernes retssikkerhed er de offentlige myndigheder og virksomheder, som efter forslaget får mulighed for at opkræve via Ilanngaassivik, endvidere pålagt særlige pligter. Dette omfatter bl.a. en pligt for en myndighed til at reagere uden ugrundet ophold over for en klage over en regning.

Den centrale inddrivelsesmyndighed kan fortsat efter en konkret vurdering af den enkeltes økonomi, foretage lønindeholdelse i op til en tredjedel af en borgers lønudbetalinger. De eksisterende muligheder, der er i medfør af disse love for f.eks. at foretage lønindeholdelse påvirkes ikke af forslaget, idet lønindeholdelsen dog kan administreres via Ilanngaassivik.

7. Andre væsentlige konsekvenser

Forslagets vil også omfatte de rigsmyndigheder, der udbetaler indkomst til borgere, der er skattepligtige til Grønland. Dette kan være Politiet, Arbejdstilsynet eller Retten i Grønland.

Rigsmyndighederne vil i den henseende være at sidestille med landets øvrige arbejdsgivere i forhold til lovforslagets virkninger, og der henvises til ovenstående afsnit om konsekvenser for erhvervslivet.

Rigsmyndigheder vil endvidere - som andre grønlandske offentlige fordringshavere - have mulighed for at opkræve regninger og bøder m.v. gennem Ilanngaassivik, såfremt dette følger af regler, fastsat af Naalakkersuisut.

8. Høring af myndigheder og organisationer m.v.

Forslaget har i perioden x. xxx 2019 til x. xxx 2019 været i høring hos følgende myndigheder, organisationer og virksomheder:

SIK, Grønlands Erhverv (GE), Atorfillit Kattuffiat, IMAK, Deloitte, Grønlands Revisionskontor, Kommuneqarfik Sermersooq, Kommune Kujalleq, Qaasuitsup Kommunia,

Qeqqata Kommunia, NUSUKA, samtlige departementer, Rigsombudsmanden i Grønland, Moderniseringsstyrelsen, Nunatsinni Advokatit /Grønlandske Advokater, GrønlandsBANKEN, BankNordik og Datatilsynet.

Forslaget har desuden ligget på høringsportalen fra d. xx. xxx. 2019

Der er modtaget høringsvar fra:

Nedenfor er hovedpunkterne i høringsparternes bemærkninger gengivet i en redigeret og forkortet udgave med almindelig skrift, mens kommentarerne fra Naalakkersuisut er anført med *kursiv*.

Høringsvarene har givet anledning til følgende:

Bemærkninger til forslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Bestemmelsen afgrænser det overordnede formål med forslaget og forslagets elementer. Forslaget indeholder 2 hovedelementer.

I bestemmelsens nr. 1 afgrænses, at der indføres et system til håndtering af udbetaling af indkomster m.v. til borgerne fra det offentlige og arbejdsgivere. Formålet med tilføjelsen af ”med mere” i lovtæksten er at præcisere at forslaget også omfatter udbetalingen af en række andre indkomster, der ikke er fra det offentlige eller en arbejdsgiver, f.eks. udbytter og indhandlingsbeløb.

Bestemmelsens nr. 2, beskriver at der indføres et automatisk betalingsystem. Med automatisk menes, at systemet vil håndtere indbetalingen af skat og regninger til det offentlige uden, at borgeren behøver at foretage sig noget.

Til § 2

Der foreslås følgende definitioner i forslaget.

Til nr. 1

Ilanngaassivik anvendes som en betegnelse for det system, som indkomster til borgere skal indbetales til og hvor der kan ske en opkrævning af regninger.

Til nr. 2

Ilanngaassivik portal kan være en eller flere brugergrænseflader til Ilanngaassivik, som kan tilgås af borgere eller evt. af myndigheder.

Til nr. 4

En indbetalingspligtig kan være en fysisk person, en virksomhed, et selskab, fond m.v. eller en myndighed, der udbetaler en indkomst m.v. til en fysisk person, der skal anvises gennem Ilanngaassivik.

Til nr. 6

En betalingsordre er den instruktion, som fordringshaveren skal fremsende til Ilanngaassivik. Betalingsordren er ikke en regning eller en faktura, men vil typisk skyldes en regning på grund af det underliggende aftaleforhold eller lovgivning.

En betalingsordre skal overholde de tekniske krav, der er fastsat i lovgivningen og fastsat i medfør heraf.

Til § 3

Bestemmelsen afgrænser de borgere, der skal have indkomsterne udbetalt gennem Ilanngaassivik. De indbetalingspligtige forslaget § 4 og 5 skal udbetale de i fastsatte typer af indkomster til borgere, omfattet af denne bestemmelse. Dette omfatter fysisk personer der har CPR-nummer og bopæl i Grønland.

Bopæl skal forstås i overensstemmelse med anordning om ikrafttræden for Grønland af lov om Det centrale Personregister. Der lægges vægt på, hvad der er registeret i det centrale personregister.

Efter denne anordning skal kommunalbestyrelsen at registre enhver på dennes bopæl i kommunen. Efter anordningens § 6, forstås bopæl som: ”Ved bopæl forstås det sted (bolig), hvor en person regelmæssigt sover, når denne ikke er midlertidigt fraværende på grund af ferie, forretningsrejse, sygdom eller lignende, og hvor denne har sine ejendele.”

Hvis modtageren af indkomsten, således ikke har CPR-nummer, eller har et CPR-nummer, men ikke er registeret med bopæl i Grønland, skal indkomsten ikke anvises igennem Ilanngaassivik.

Til § 4

Det foreslås, at både fysiske og juridiske personer skal indbetale de i bestemmelsen oplistede typer af indkomst gennem Ilanngaassivik. En virksomhed m.v. og en fysik person der udbetaler en sådan indkomst bliver derfor indbetalingspligtig. Dette omfatter eksempelvis fysiske personer der er arbejdsgivere og udbetaler A-indkomst m.v. til arbejdstagere.

Oplistningen af indkomsttyper i bestemmelsens stk. 1, er formuleret bredt, da det er hensigten, at udgangspunktet skal være, at A-indkomst og en række opregnede B-indkomster skal anvises gennem Ilanngaassivik.

Til nr. 1

Bestemmelsen omfatter alle udbetalinger en person modtager i tjenesteforhold. Omfattet er endvidere bonusser eller alle vederlag, der kommer til udbetaling efter tjenesteforholdet er ophørt. En forudbetaling af en løn skal ligeledes anvises til Ilanngaassivik i overensstemmelse med bestemmelsen. Bestemmelsen skal modsvarer landstingslov om indkomstskats definition af A-indkomst. Feriegodtgørelse, honorar, tantiemer, provision, drikkepenge og lignende ydelser er ligeledes omfattet af bestemmelsen.

Omfattet er endvidere ydelser, der er skattefri efter indkomstskatteloven, såsom dagpenge (diæter). I dette tilfælde skal arbejdsgivere i forbindelse med indbetalingen angive, at der er tale om en skattefri indkomst.

Fra en lønudbetaling kan fratrækkes de beløb, som en arbejdsgiveren er berettiget til at fratække lønnen. Dette omfatter de typer af beløb, som er nævnt i lovtæksten. Der kan f.eks. fra lønnen fratrækkes beløb for en tidligere forudbetalt løn.

Til nr. 2

Bestemmelsen omfatter alle former for udbetalinger fra det offentlige til studerende, herunder udbetalingen af studielån og stipendier.

Til nr. 3

Bestemmelsen omfatter udbetalingen af udbytter fra selskaber, der er hjemmehørende i Grønland.

Til nr. 4

Det foreslås, at udbetalinger af godtgørelse fra medlemskab i en bestyrelse ligeledes skal indbetales til Ilanngaassivik.

Til nr. 6

Indhandlingsbeløb, som indhandlingssteder udbetaler for indhandlede fisk og fangst, skal indbetales til Ilanngaassivik. Dette er indkomster, hvor indhandlingsstederne er pålagt at indeholde skat af indhandlingsbeløbene i medfør af landstingslov om indkomstskat.

Til nr. 7

Bestemmelsen omfatter en række udbetalinger af indkomst til personer, hvor indkomsten er en A-indkomst efter landstingslov om indkomstskat og bekendtgørelse om opkrævning af indkomstskat og arbejdsmarkedsafgift.

Dette omfatter f.eks. udbetalinger af vederlag til:

- Free-lance tolke, oversættere, translatører med videre.
- Vederlag for virksomhed som solist, artist, musiker, forfatter, udøvende kunstner i øvrigt, idrætsmand, kronikør, dommer, domsmand og bisidder.

Det er udbetaleren, der har pligt til at indeholde A-skat og indbetale beløbene gennem Ilanggaassivik.

Til stk. 2

Forslaget forventes specielt i startfasen, at give anledning til konkrete vurderinger af om en bestemt type af ydelse eller indkomst, skal udbetales gennem Ilanggaassivik eller ej.

Det foreslås, at skatteforvaltningen i tvivlstilfælde kan træffe afgørelse om der er tale om en indkomst m.v., der skal indbetales til Ilanggaassivik. Skatteforvaltningen kan endvidere give en arbejdsgiver m.v. et påbud om, at en bestemt type indkomst fremover skal anvises gennem Ilanggaassivik.

Manglende overholdelse af et påbud efter bestemmelsen kan udløse sanktioner i form af bøder.

Til stk. 3

Det foreslås, at Naalakkersuisut bemyndiges til at fastsætte regler, der udfylder og supplerer indholdet i den i stk. 1. fastsatte opstilling. Det kan være uddybende regler, der i tvivlstilfælde fastsætter, hvilke typer indkomst, der skal eller ikke skal udbetales gennem Ilanggaassivik.

Det er hensigten, at forslaget skal omfatte udbetalinger fra danske myndigheder til arbejdstagere i Grønland og udbetalinger fra pensionskasser i Danmark til personer i Grønland. Som en midlertidig foranstaltning indtil der er indgået aftaler mellem Naalakkersuisut og rigsmyndighederne om, at indbetalingerne fra danske myndigheder og pensionskasser m.v. skal ske gennem Ilanggaassivik er Naalakkersuisut bemyndiget til, at fastsætte regler, der undtager disse fra at skulle indbetale til Ilanggaassivik.

Til § 5

Til stk. 1

Det foreslås at alle udbetalinger fra grønlandske offentlige myndigheder til fysiske personer her i landet, skal udbetales gennem Ilanggaassivik. Bestemmelsen overlapper således delvist med den foreslåede § 4.

Dette omfatter således udbetalinger, der er skattepligtig indkomst, men også udbetaling af lån, erstatninger eller tilskud m.v. Bestemmelsen vil eksempelvis omfatte udbetalinger af legater

og tilskud inden for det kulturelle område, så længe udbetalingen kommer fra en myndighed omfattet af bestemmelsen.

I det omfang der ikke må betales betalingsordre af en udbetaling fra det offentlige skal den udbetalende myndighed registrere dette i forbindelse med udbetalingen. Dette kan eksempelvis være, hvis det i det konkrete tilfælde ville gå i mod formålet med udbetalingen.

Til stk. 2

Det foreslås at denne pligt kan udstrækkes virksomheder m.v., der omfattes af nr. 1 eller nr. 2.

Bestemmelserne i nr. 1 og 2 svarer til bestemmelserne i inatsisartutlov om kommunernes og Grønlands Selvstyrets budgetter og regnskaber. Formålet er at sikre, at kredsen af virksomheder m.v., der kan omfattes af dette forslag svarer til den kreds, der kan omfattes af budget og regnskabsloven.

Til § 6

Det foreslås, at de indbetalingspligtige senest skal overføre pengebeløb 2 dage før beløbet skal være til rådighed for borgeren (beløbsmodtageren). Fristen er fastsat af hensyn til, at Ilanngaassivik i den mellemliggende periode skal gennemføre betalingstransaktionerne på baggrund af tilmeldte betalingsordrer. Dernæst skal Ilanngaassivik overføre beløbet til borgerens konto.

Bestemmelsen omfatter løn og anden indkomst i tjenesteforhold og udbytter fra selskaber m.v. Desuden omfattes alle udbetalinger til borgere fra selvstyret og underliggende institutioner. Indbetalingspligtige, f.eks. Selvstyret, vil som kontraktspart skulle indregne, at det tager op til 2 dage at foretage en udbetaling gennem Ilanngaassivik f.eks. til en selvstændigt erhvervsdrivende.

Straksudbetalinger efter forslaget § 16, vil dog blive overført så hurtigt som muligt af Ilanngaassivik.

Til § 7

I forbindelse med alle indbetalinger skal der tilknyttes et CPR-nr. på den person, som indbetalingen er rettet til.

Til stk. 2

Skattestyrelsen vil fastsætte tekniske krav og specifikationer til de data, der skal medsendes en indbetaling. Specifikationer kan f.eks. være typen af indkomst, hvilken tidsperiode en indbetaling vedrører, identifikation af indbetaler f.eks. i form af CVR.

Hvilke oplysninger, den indbetalingspligtige skal medsende, vil afhænge af typen af indbetaling/indkomst.

Til § 8

Til stk. 1

Den foreslåede bestemmelse hjemler, at en indbetalingspligtig i forbindelse med en indbetaling til Ilanngaassivik kan angive at beløbet ikke må anvendes til at betale betalingsordre med. Dette kan omfatte hele eller en del af indbetalingen.

Beløbet vil dermed blot passere igennem Ilanngaassivik og udbetales til borgeren.

Til nr. 1

Ved dagpenge og rejsegodtgørelse er der typisk tale om ydelser, som en arbejdsgiver udbetaler til dækning af kost, logi og småfornødenheder, når en borger rejser i forbindelse med sit arbejde.

Til nr. 2

Bestemmelsen vil eksempelvis omfatte, at borgeren har lagt ud for udgifter, som bliver refunderet af en arbejdsgiver eller en anden indbetalingspligtig.

Til stk. 2

Det foreslås, at Naalakkersuisut bemyndiges til at fasttætte regler om i hvilke andre end de i stk. 1, nr. 1-2, opregnede tilfælde, at indbetalinger ikke må anvendes til at betale betalingsordre med.

Til § 9

Bestemmelsen regulerer, hvornår der må foretages opkrævninger af betalingsordre af den indkomst borgeren modtager via Ilanngaassivik.

Der ikke må opkræves betalingsordre medmindre den pågældende har tilmeldt sig dette eller at skatteforvaltningen har truffet afgørelse om at den pågældende er omfattet efter bestemmelserne i stk. 2.

Stk. 2

Bestemmelsen oplister kriterierne for at skatteforvaltningen kan træffe afgørelse om at en borger omfattes af betalingssystemet. Blot 1 af kriterierne skal være opfyldt for at skatteforvaltningen kan træffe afgørelse om at den pågældende omfattes af betalingssystemet. Afgørelsen er en regelbundet afgørelse, idet der ikke udøves et skøn ved afgørelsen.

Til nr. 1

Det foreslås, at det første kriterium for, at man omfattes er, at pågældende har en restance til det offentlige. Der lægges i den forbindelse vægt på, om den pågældende er registeret med en restance hos den centrale inddrivelsesmyndighed.

Til nr. 2

Det foreslås at det andet tilfælde, hvor borgeren obligatorisk omfattes af regningsopkrævning, er såfremt borgeren inden for de seneste 5 år har haft 3 eller flere restancesager. I lighed med nr. 1, lægges der vægt på, hvad der er registeret hos inddrivelsesmyndigheden.

Bestemmelsen er begrundet i, at en del af problemerne med restancer er, at fordringshaverne og inddrivelsesmyndigheden skal bruge mange administrative ressourcer på at inddrive småbeløb fra borgerne.

Det afgørende er antal af sager, der er overdraget til inddrivelsesmyndigheden. Efter reglerne om inddrivelse af restance til det offentlige overdrager kommunerne eksempelvis fordringer til inddrivelsesmyndigheden, når der er ca. 14 dage efter udløb af betalingsfristerne, medmindre der er indgået en aftale om henstand eller afdragsvis betaling. Fordringer vedr. leje af husrum og levering af el, vand og varme overdrages først såfremt debitor har modtaget mindst 2 betalingspåmindelser.

Til stk. 3

Det foreslås, at forinden afgørelsen træffes skal borgeren have mulighed for at komme med indsigelser til afgørelsen.

Indsigelser mod restancen eller kravets eksistens eller størrelse kan indebærer, at der må ses på grundlaget for kravet. I dette tilfælde kan det være nødvendigt at skatteforvaltningen forelægge spørgsmålet for fordringshaveren. I tilfælde af en tvist med skylderen, må fordringshaveren indbringe sagen for retten.

Ikke alle indsigelser medfører dog opsættende virkning. En skyldner skal ikke kunne ikke udskyde eller undgå afgørelsen ved at fremsætte tilfældige indsigelser om at kravene ikke eksisterer. Skylderen skal godtgøre at der er indsigelser vedrørende kravenes eksistens eller at kravet ikke er opgjort korrekt af fordringshaver. I modsat tilfælde har indsigelserne ikke opsættende virkning.

Såfremt der ikke er indsigelser til høringen, indtræder retsvirkningen efter en frist, som skatteforvaltningen angiver i høringsskrivelsen.

Til stk. 4

Det foreslås, at såfremt borgeren inden udløbet af høringsfristen indfrier restancen til det offentlige kan borgeren slippe for at blive omfattet af betalingssystemet.

Hvis borgeren dog i denne situation også er omfattet af stk. 1, nr. 2, vedr. antallet af restancesager inden for en tidsperiode, skal skatteforvaltningen træffe afgørelse om at den pågældende omfattes af betalingssystemet.

Til stk. 5

Såfremt en borger er omfattet af betalingssystemet enten som en følge af skatteforvaltningens afgørelse eller som en følge af en frivillig tilmelding, kan borgeren framelde sig betalingssystemet, såfremt betingelserne i bestemmelsen nr. 1-3 er opfyldt.

I lighed med vurderingen af om borgeren omfattes af betalingssystemet, er der tale om en afgørelse baseret på objektive kriterier. Såfremt kriterierne er opfyldt, har borgeren krav på at blive framellet betalingssystemet.

Til nr. 1

Borgeren skal på ansøgningstidspunktet ikke opfylde kriterierne i bestemmelsens stk. 2.

Til nr. 2

Borgeren skal ligeledes ikke indenfor de seneste år, have opfyldt kriterierne i bestemmelsens stk. 2.

Til nr. 3

Kriteriet finder kun anvendelse, såfremt skatteforvaltningen har truffet en afgørelse over for den konkrete borger om, at borgeren omfattes af betalingssystemet. I dette tilfælde, skal der have forløbet mindst 2 år fra skatteforvaltningens afgørelse.

Til stk. 6

Fra- og tilmelding fra betalingssystemet Ilangaassivik, har en række praktiske konsekvenser. Borgere og fordringshavere skal eksempelvis have meddelelse om regninger kan opkræves via Ilangaassivik eller ej og fra hvilken dato. Der skal være hensigtsmæssige procedurer mellem skatteforvaltningen og fordringshavere om sådanne meddelelse og tidsfrister.

Til stk. 7

Med henblik på at træffe afgørelser efter denne bestemmelse kan skatteforvaltningen foretage en samkøring af oplysninger i registre.

Til stk. 8

Det foreslås, at Naalakkersuisut bemyndiges til at fastsætte nærmere regler for afgørelserne efter denne bestemmelse, herunder om procedurer og om at der skal anvendes bestemte blanketter ved ansøgning.

Til § 10

Det foreslås at Naalakkersuisut bemyndiges til at fastsætte regler om hvilke typer af fordringer der skal opkræves, samt om hvilke myndigheder, der kan opkræve fordringer via Ilanngaassivik. Der fastsættes således i bekendtgørelsesform en positiv liste over fordringer, der skal opkræves via Ilanngaassivik. Reglerne fastsættes efter forhandling med de konkrete myndigheder med henblik på, at sikre, at regningsopkrævningen er konsistent med de regler, der er fastsat i dette forslag og forretningsbetingelserne for benyttelse af Ilanngaassivik m.v.

Det forventes, at det i begyndelsen kun er forholdsvist få typer af fordringer og myndigheder, der må opkræve via Ilanngaassivik, men at antallet udvides med tiden, i trit med at der opnås større driftsmæssige erfaringer.

Alle fordringer, som det offentlige har på borgerne, kan potentielt opkræves gennem Ilanngaassivik. Dette gælder uanset om fordringerne udspringer af offentligretlige eller privatretlige forhold, såsom en levering af en ydelse. En forudsætning for, at der kan og skal foretages en opkrævning via Ilanngaassivik over for en borger, er at borgeren omfattes af betalingssystemet i medfør af forslaget § 9, stk. 1 og 2.

Med det offentlige forstås Selvstyret, kommunerne og andre offentlige myndigheder, såsom selvstyrets nettostyrede virksomheder.

Selvstyreejede selskaber og andre offentlige virksomheder m.v., der er benytter privatretlige organisationsformer, kan således ikke opkræve fordringer via Ilanngaassivik. Dette gælder dog ikke for de selskaber m.v., der udtrykkeligt nævnes i bestemmelsens stk. 2.

Det er en forudsætning for, at der kan foretages en opkrævning at der foreligger en gyldig fordring. En fordring kan følge eller være pålagt i henhold til lovgivning, såsom en skat, afgift eller et gebyr. En fordring kan desuden følge af en gyldig indgået aftale med borgeren, det kan eksempelvis være en aftale om levering af el, vand og varme eller en lejeaftale. En fordring kan desuden være anerkendt af borgeren. Dette kan eksempelvis være, at en borger har forrettet skade på en offentlig myndigheds ejendom og den pågældende har anerkendt dette og erstatningens størrelse. Hvis en fordring er fastslået ved dom, forlig eller tilsvarende vil der ligeledes være gyldig fordring, der kan opkræves via Ilanngaassivik.

Til stk. 2

Det foreslås, at inatsisartutloven udover det offentliges fordringer omfatter fordringer fra de i nr. 1- 3 opregnede selskaber m.v.

Til nr. 1 og 2

Det foreslås, at fordringer fra INI A/S og Iserit A/S omfattes af forslaget. Selskaberne er offentligt ejede og administrerer i dag en stor del af det offentliges boligmasse.

Til nr. 3

Det foreslås, at helt eller delvist offentligt ejede boligudlejningsselskaber, kan omfattes af forslaget, såfremt sådanne selskaber oprettes.

Til § 11

Den foreslåede bestemmelse fastsætter den overordnede funktion af Ilanngaassivik i form af regningsopkrævningen.

Formålet med henvisningen til § 9 er at præcisere, at der kun må ske regningsopkrævning, hvis borgeren har tilmeldt dette eller såfremt skatteforvaltningen har truffet afgørelse om dette.

Arbejdsgivere, selskaber og det offentlige indbetaler hele borgerens indkomst til Ilanngaassivik. Dog fratrukket de beløb, som arbejdsgiveren m.v. kan fratække løn udbetalingen, f.eks. pensionsbidrag og modregning m.v. Dernæst betales de fordringer, der er tilmeldt, og det resterende beløb overføres til borgerens konto.

Til § 12

Uanset beløbsstørrelsen på de fordringer i form af de betalingsordrer, der er tilmeldt Ilanngaassivik, er borgeren sikret et mindste rådighedsbeløb af den indkomst, som personen modtager gennem Ilanngaassivik.

Der må således ikke opkræves betalingsordre, der medfører at borgeren får mindre end rådighedsbeløbet udbetalt.

Beløbet reguleres afhængigt af om borgeren er enlig eller gift. Desuden reguleres rådighedsbeløbet i forhold til antallet af hjemmeboende børn under 18 år.

Eksempel 1: En person, enlig, uden børn. Der indbetales til Ilanngaassivik en løn på 15.000 kr. Skatten udgør 4.300 kr. der er regninger på i alt 10.000 kr. Indkomsten fratrukket udgifterne er således kr. 700 kr. Rådighedssatsen er på 4.000 kr., hvilket betyder, at borgeren får udbetalt en indkomst på 4.000 kr. og 6.700 kr. bliver anvendt til betaling af regninger i den prioriterede rækkefølge.

Eksempel 2: En person, 20 år, uden børn, har en indkomst på 2.500 kr. Skatten udgør 0 kr. og der er regninger på i alt 2.000 kr. Rådighedssatsen på 4.000 kr. betyder, at personen får udbetalt hele sin indkomst på 2.500 kr.

Til stk. 2

Det foreslås, at der fastsættes et lavere rådighedsbeløb for studerende.

Til stk. 3

Det foreslås, at rådighedsbeløbet hæves med 1.600 kr. pr. måned for hvert barn under 18 år. Der er i forslaget § 13, fastsat nærmere regler for, hvordan rådighedsbeløbet fordeles mellem forældrene.

Til stk. 4

Der kan være situationer, hvor borgere grundet deres livssituation kan have behov for et forhøjet rådighedsbeløb, f.eks. på grund af helbredsbedingede forhold. Dette kan f.eks. være, hvis personen er berettiget til at modtage et handicaptillæg.

Kommunalbestyrelsen bemyndiges derfor til at kunne træffe afgørelse om forhøjet rådighedsbeløb.

Til stk. 5

Naalakkersuisut bemyndiges i bestemmelsens stk. 6, til at fastsætte regler om, at rådighedsbeløb kan være højere i nogen tilfælde. Kommunalbestyrelsen bemyndiges derfor til at kunne træffe afgørelse om forhøjet rådighedsbeløb efter regler fastsat af Naalakkersuisut. Det kan eksempelvis være forhøjelse af rådighedsbeløbet grundet private boligudgifter.

Til stk. 6

Det foreslås, at Naalakkersuisut bemyndiges til at fastsætte nærmere regler for tildelingen af forhøjede rådighedsbeløb.

Det foreslås, at Naalakkersuisut kan fastsætte regler om, højere rådighedsbeløb, f.eks. hvis borgeren ikke har bolig gennem det offentlige. Bestemmelsen skal ses i lyset af at ikke kan opkræves private boligudgifter gennem Ilanngaassivik. Derfor foreslås det i stedet, at rådighedsbeløbet kan hæves med de dokumenterede boligudgifter, som borgeren har fra privat lejebolig. Bestemmelsen kan også tænkes anvendt i andre lignende tilfælde.

Naalakkersuisut kan desuden fastsætte regler for, hvordan rådighedsbeløbet kan fastsættes og grænserne for dette.

Til § 13

Bestemmelsen regulerer, hvordan rådighedsbeløbet for børn under 18 år fordeles mellem forældrene.

Til § 14

Det foreslås, at en ægtefælle skal have mulighed for at få overført hele eller en del af sit rådighedsbeløb til ægtefællen.

Til § 15

Det foreslås, at de i inatsisartutloven fastsatte rådighedsbeløb årligt reguleres på baggrund af Grønlands Statistiks satsreguleringsprocent.

Til § 16

Som beskrevet skal al indkomst fra det offentlige skal indbetales til Ilanngaassivik. Der kan imidlertid være tilfælde, hvor borgerne befinder sig i en akut transsituation, hvor det er nødvendigt, at den kommunale sociale myndighed stiller beløb til rådighed for borgeren straks, for eksempel for at afværge en akut nødsituation. Det foreslås derfor, at der skabes en mulighed for kommunalbestyrelsen at beslutte at et beløb eller en ydelse ydes som en straksudbetaling.

En udbetaling vil i denne situation forsat skulle ske til Ilanngaassivik, men kommunen vil i forbindelse med overførsel registrere, at ydelsen skal straksudbetales til borgerens bankkonto. Ilanngaassivik vil dermed direkte udbetale beløbet til borgerens bankkonto og undlade at fratække skat eller betale betalingsordrer af beløbet.

Til stk. 2.

Det foreslås, at Naalakkersuisut bemyndiges til at fastsætte nærmere regler for, hvad der kan begrunde, at ydelser skal udbetales som straksudbetalinger.

Til § 17

Det foreslås at indkomst til borgere der er under økonomisk administration af kommune, kan udbetales til kommunen. Dette med henblik på, at kommunen kan frigive pengene over længere tid, f.eks. ugentligt, og kan bruge nogle af midlerne til at betale borgerens øvrige udgifter.

Til stk. 2

Det foreslås at kommunerne også kan få adgang til oplysninger fra Ilanngaassivik systemet, hvis borgeren er under økonomisk administration. Kommunerne kan benytte denne adgang til, at håndtere at f.eks. huslejen betales.

Til § 18

Til stk. 1

Fordringshaver tilmelder en fordring, dvs. et krav på et pengebeløb, til Ilanngaassivik ved at fremsende elektronisk betalingsordre til Ilanngaassivik. En betalingsordre fra en

fordringshaver vil udspringe af, at der er en gyldig fordring fra fordringshaveren, f.eks. på grund af et aftaleforhold i en lejekontrakt, kravet følger af en lov.

De enkelte betalingsordrer behøver ikke at modsvare fordringen, men fordringen vil udgøre den ydre ramme for den eller de betalingsordrer, der kan tilmeldes af fordringshaveren.

Eksempel: Hvis en fordring f.eks. er et depositum på 10.000 kr. for en lejlighed. Fordringshaver og borgeren indgår en aftale om at depositummet skal afdrages med 1.000 kr. om måneden. I den situation skal fordringshaveren sende månedlige betalingsordrer på 1.000 kr., indtil det fulde depositum er betalt.

Til stk. 2

Bestemmelsen regulerer, hvornår en betalingsordre anses for modtaget.

Til stk. 3

Det foreslås, at betalingsordrer skal være i Ilanngaassivik systemet i mindst 10 kalenderdage, før Ilanngaassivik vil begynde på borgerens vegne at betale regningen af den indkomst m.v. som borgeren modtager. Fristen er fastsat med henblik på at give borgeren mulighed for komme med indsigelser mod kravets eksistens eller beløbets størrelse.

Til § 19

Betalingsordrer kan som udgangspunkt stå i Ilanngaassivik i 3 måneder. I de 3 måneder vil Ilanngaassivik søge at betale betalingsordren – efter den fastsatte betalingsrækkefølge - af den indkomst, som borgeren modtager i perioden.

Ved udløbet af de 3 måneder, sendes der elektronisk oplysning fra Ilanngaassivik til fordringshaver med en ubetalte betalingsordre om, at betalingsordren er afmeldt fra systemet.

Fordringshaveren er hermed henvist til, at opkræve fordringen på anden vis. Dette vil i de fleste tilfælde henvise fordringshaver til at søge fordringen betalt igennem den centrale inddrivelsesmyndighed efter landstingslov om forebyggelse og inddrivelse af restancer til de offentlige.

Til stk. 2

Det foreslås præciseret, at den sidste rettidige betalingsfrist for en betalingsordre i Ilanngaassivik er ved udløbet af måneden.

Til stk. 3.

Det foreslås, at betalingsfristen for erhvervsmæssige betalingsordrer sættes til 30 dage. Dette vil medføre at fordringshaver kan benytte sine misligholdelsesbeføjelser tidligere. Formålet med en kortere frist i disse tilfælde er bl.a. at modvirke opbyggelsen af erhvervsrestancer.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med, at der i forslaget er en prioriteringsrækkefølge for betalingsordrer, der vedrører borgerenes næringsvirksomhed.

Til stk. 4

Det foreslås, at skatteforvaltningen bemyndiges til over for enkeltpersoner at forkorte de betalingsfrister, der er fastsat i bestemmelsens stk. 2-3. Bestemmelsen er begrundet i, at der ellers kan være en risiko for en restanceopbyggelse eksempelvis fra personer der spekulere i at opbygge restancer gennem Ilanngaassivik.

Bemyndigelsen for skatteforvaltningen til at kræve sikkerhedsstillelse forudsætter, at der er tale om en erhvervsmæssig fordring, jf. henvisningen til bestemmelsen stk. 3.

Til § 20

I det omfang en fordring er fyldestgjort af debitor, kan den ikke opkræves gennem Ilanngaassivik. Dette kan eksempelvis være, hvis borgeren har betalt en regning med en bankoverførsel eller på anden vis uden om Ilanngaassivik.

Såfremt en betalingsordre alligevel fremsendes, kan bestemmelserne i § 42 om uberettigede betalingsordrer ligeledes finde anvendelse.

Til § 21

Indkomst anvendes løbende til at betale de indkomne og forfaldne betalingsordrer. I det omfang at der i en måned kun betales en del af en betalingsordre, vil det resterende beløb stå til opkrævning, og vil blive søgt betalt af den indkomst, som borgeren modtager i perioden. Den resterende beløb af betalingsordren kan dermed henstå til opkrævning senere. En betalingsordre kan stå i Ilanngaassivik til opkrævning i maksimalt 3 måneder, dog kan erhvervsmæssig betalingsordre kun stå i Ilanngaassivik i 30 dage.

Til § 22

Bestemmelsen håndterer betalingsordrer, hvor der er flere, der hæfter for fordringen. Det skal bemærkes, at der ikke forventes at være mange tilfælde, hvor der vil være flere hæftende for en betalingsordre.

Hvis der optræder sådanne situationer med flere, der hæfter for en fordring, kan fordringshaveren tilmelde betalingsordrer på den fulde hæftelse til hver af de borgere, der hæfter. Det er således fordringshaver og debitorer, der må aftale, til hvem en betalingsordre rettes til.

Stk. 2

Det foreslås at Naalakkersuisut bemyndiges til at fastsætte regler for fordringshavernes brug af Ilangaassivik til at opkræve fordringer med flere hæftende. Dette omfatter desuden regler for tilfælde, hvor den ene borger omfattes af betalingssystemet Ilangaassivik og den anden ikke er omfattet. I dette tilfælde kan fordringshaveren opkræve regningen fra begge personer, såfremt der er solidarisk hæftelse.

Der vil derfor i en bekendtgørelse m.v. fastsættes en procedure for denne opkrævning, således, at det bl.a. sikres at beløbet ikke opkræves 2 gange.

Til § 23

Til stk. 1

I lighed med, hvad der gælder for indbetalinger, er det centralt, at alle betalingsordrer tilknyttes en persons CPR-nummer for, at Ilangaassivik entydigt kan identificere debitor.

Til stk. 2.

Det foreslås, at skatteforvaltningen fastsætter de nærmere tekniske krav til betalingsordre og til fremsendelsen heraf. Skatteforvaltningen vil desuden kunne fastsætte f.eks. hvilken filtype, specifikationer eller format betalingsordrer skal fremsendes i m.v.

Betalingsordrer må forventes minimum at skulle indeholde: Borgerens CPR nummer, fordringshaverens (Afsendermyndigheden eller virksomhedens) id- nr. fakturanummer eller tilsvarende entydig specifikation af regningen, specifikationer af typen af fordringen, f.eks. huslejeopkrævning.

Til stk. 3

Det foreslås, at skatteforvaltningen fastsætter procedurer og vejledninger for fordringshavernes anvendelse af Ilangaassivik. Med procedurer menes eksempelvis forretningsgange for tilmelding, afmelding, korrektion af fejl m.v. Skatteforvaltningen kan desuden fastsætte vejledninger og beskrive god skik for anvendelse af Ilangaassivik.

Til stk. 4

Bestemmelsen fastsætter, at skatteforvaltningen skal varsle fordringshaverne om ændringer i vilkårene med mindst 1 måneds varsel.

Til § 24

Bestemmelsen fastsætter principperne for, i hvilken rækkefølge betalingsordrer betales, hvis der ikke er tilstrækkelig med indkomst til at betale dem alle.

Det foreslås i den situation, at en højere prioriteret betalingsordre betales før en lavere prioriteret betalingsordre.

Det foreslås i stk. 2 at, hvis der er tale om betalingsordre med samme prioritet, betales den ældste betalingsordre før en nyere betalingsordre.

Eksempel: En borger modtager måned 1, følgende betalingsordrer (prioriteringerne er kun til eksempel):

Måned 1.   Betalingsordre i Ilanngaassivik (prioritet i parentes)
Husleje for januar (1)
Elregning for januar 1 (2)
Renovationsregning for januar (3)

Indkomsten er kun tilstrækkelig til at betale huslejen. I februar måned står de udbetalte betalingsordrer fra januar i Ilanngaassivik. Desuden er der indkommet nye betalingsordrer. Samlet står der følgende betalingsordrer:

Måned 2.   Betalingsordrer i Ilanngaassivik (prioritet i parentes)
Elregning for januar (2)
Renovationsregning for januar (3)
Husleje for februar (1)
Elregning for februar (2)
Renovationsregning for februar (3)

I måned 2 er indkomsten tilstrækkelig til at betale 3 regninger. Betalingsordrerne betales derfor i rækkefølgen: Huslejen for februar (1), elregning fra januar (2) og elregning for februar (2). Næste måned er der følgende betalingsordrer til betaling i Ilanngaassivik:

Måned 3.   Betalingsordrer i Ilanngaassivik (prioritet i parentes)
Renovationsregning for januar (3)
Renovationsregning for februar (3)
Husleje for marts (1)
Elregning for marts (2)
Renovationsregning for marts (3)

Hvis borgeren igen ikke har tilstrækkeligt med midler, til at betale renovationsregningen, vil renovationsregningen vedr. januar, skulle fjernes fra Ilanngaassivik jf. § 19. Husleje for marts måned, vil dermed fortsat blive betalt før renovationsregningen fra januar.

Til § 25

I §§ 25-27 fastsættes prioritetsrækkefølgen som betalingsordrer og skat fyldestgøres efter.

Det foreslås i § 23, at skat af skattepligtig indkomst skal fyldestgøres før alle andre former for betalingsordre. Med foreløbige skatter menes indkomstskatter i form af B-skat. Desuden opkræves restskatter m.v. i det omfang denne kan opkræves sammen med forskudsskatten efter landstingslov om forvaltningen af skatter.

Bestemmelsen omfatter kun indkomstskatter. Opkrævningen af andre former for skatter og afgifter, såsom motorafgifter indgår i den generelle prioriteringsrækkefølge. Bestemmelsen vil primært omfatte B-skat, da intentionen er at bibeholde det nuværende regler og system, hvor de indeholdelsespligtige indeholder og indbetaler A-skat.

En B-skat kan som udgangspunkt betegnes som en skattepligtig indkomst, der ikke er en A-indkomst. En B-skat beregnes på baggrund af personens forskudsregistrering og opkræves i 10 rater efter landstingslov om indkomstskat.

Til § 26

Det foreslås, at der lovfæstes en prioritering af de forskellige fordringstyper, som en borger kan modtage fra det offentlige m.v.

I bestemmelsen nr. 1-14, er oplistet i prioriteret rækkefølge. Der henvises desuden til eksemplet i bemærkningerne til § 22 om principperne for, hvilke fordringer der betales før andre.

Ved fastsættelsen af den foreslåede prioritering, er der lagt vægt på, at fordringer, der vurderes centrale for den enkeltes livsførelse, nemlig bolig, el-, vand- og varmeforsyning og børnepasning.

Til nr. 6

Bestemmelsen omfatter underholdsbidrag (børnebidrag).

Børnebidrag betales som udgangspunkt fra den ene forælder (den bidragspligtige) til den anden forælder (den bidragsberettigede). Hvis den bidragspligtige forælder ikke betaler, kan den bidragsberettigede få børnebidraget forskudsvist udbetalt fra kommunen. I dette tilfælde succederer kommunen i kravet mod den bidragspligtige.

Til nr. 8

Bestemmelse kan omfatte opkrævninger vedr. betaling for levering af ydelser, som en kommune kan kræve brugerbetaling for. Dette kan eksempelvis være for bopælsattest eller leje af festlokaler.

Bestemmelsen omfatter krav, der vedrører levering af en ydelse fra det offentlige. Betalinger af gebyrer f.eks. for en myndighedsbehandling, omfattes således ikke af denne bestemmelse.

Til nr. 9

Bestemmelsen omfatter fordringer der vedrører alle øvrige former for skatter og afgifter, der ikke er omfattet af § 25. Dette kan eksempelvis være motorafgifter, krav på skatter vedr. beskatning af visse kapitalafkast, administrative bødeforelæg, som borgeren har accepteret, samt krav på restskatter m.v.

Til nr. 10

Bestemmelsen omfatter alle øvrige gyldige krav fra Selvstyret, kommunerne og underliggende institutioner. Dette kan være gebyrer, administrative bødeforelæg uden for skatteområdet og andre krav. Bestemmelsen omfatter dog ikke krav, der hovedsageligt vedrører borgerens næringsvirksomhed.

Til nr. 11-14

En selvstændig erhvervsdrivende kan modtage regninger, der vedrører den pågældendes næringsvirksomhed. Det kan f.eks. være, at borgeren lejer et erhvervslejemål fra en kommune eller at borgerne har forbrug af el, vand og varme, der er forbundet med den erhvervmæssige aktivitet.

Fordringshaver skal angive, hvis der er tale om en erhvervmæssig betalingsordre.

Ved opkrævninger der vedr. begge sfære må der lægges vægt på om fordringen hovedsagligt, mere end 50 %, er erhvervmæssig. Ved tvivlstilfælde må en fordring behandles efter reglerne for private fordringer.

Til stk. 2

Det foreslås, at Naalakkersuisut bemyndiges til at fastsætte nærmere regler, der kan supplere prioriteringsrækkefølgen.

Til § 27

Når skatten og fordringerne efter §§ 25-27 er betalt, og borgeren fortsat har en indkomst, der overstiger rådighedsbeløbet efter forslaget §§ 12-14, vil Ilanngaassivik af borgerens indkomst kunne indeholde beløb til frivillige aftaler om afdrag på gæld indgået med den centrale inddrivelsesmyndighed og aftaler med offentlige fordringshavere.

Til § 28

Til stk. 1

Ilanngaassivik vil ikke være en hensigtsmæssig løsning for borgere med en indkomst, der ikke anvises gennem Ilanngaassivik og hvor der derfor ikke vil være en løbende indkomst, som Ilanngaassivik kan anvende til at opkræve de indkomne betalingsordrer.

I disse tilfælde kan Ilanngaassivik blot medføre en risiko for en større restanceopbygning for borgeren, idet betalingsordrer kan stå i Ilanngaassivik i tre måneder, før en fordringshaver kan gøre brug af sine misligholdelsesbeføjelser. Ilanngaassivik vil endvidere kunne skabe en risiko for misbrug, f.eks. hvis personen oparbejder en restance, og derefter fraflytter Grønland.

Dersom skatteforvaltningen på baggrund af indkomstoplysninger fra Ilanngaassivik samt borgerens skatteoplysninger m.v. skønner, at en borger befinder sig i en af de situationer, der er defineret i bestemmelsens nr. 1-3, kan skatteforvaltningen beslutte, at der gælder de regler, der er fastsat i inatsisartutlovens §§ 29-31.

Til nr. 1.

Bestemmelsen vil omfatte borgere, der hovedsageligt modtager indkomsttyper, der ikke skal anvises gennem Ilanngaassivik. Omfattet er primært selvstændigt erhvervsdrivende.

Selvstændigt erhvervsdrivende er karakteriseret ved, at de løser opgaver for egen regning og risiko, samt at de ikke står i et tjenesteforhold til en arbejdsgiver. Selvstændigt erhvervsdrivende beskattes af overskuddet af den erhvervsmæssige aktivitet. Den indkomst, som en selvstændigt erhvervsdrivende modtager, er ikke A-indkomst, hvilket betyder, at indkomsten som udgangspunkt ikke kommer til udbetaling gennem Ilanngaassivik.

Dog gælder, at udbetalinger fra selvstyret, kommunerne m.v., udbetales gennem Ilanngaassivik jf. § 5, stk. 1, uanset om der er tale om en udbetaling til en selvstændigt erhvervsdrivende. Hvis den erhvervsdrivende modtager hovedparten af sin indkomst fra til det offentlige, vil borgeren derfor ikke falde ind under nr. 1.

Fiskere og fangere vil desuden ikke være omfattet af nr. 1, da indhandlingsbeløb typisk vil skulle anvises gennem Ilanngaassivik, jf. inatsisartutlovens § 4, nr. 6.

Til nr. 2

Bestemmelsen tænkes anvendt for borgere hvis indkomstforhold ændrer sig, f.eks. som en følge af skift fra at være lønmodtager til at være selvstændigt erhvervsdrivende.

Til nr. 3

For at mindske risikoen for at borgere, der fraflytter Grønland, kan spekulere i at udnytte Ilanngaassivik til at opbygge en gæld til det offentlige, kan skatteforvaltningen træffe afgørelse efter bestemmelsen, hvis borgeren fraflytter landet. Dette kan f.eks. ske, når borgeren ikke længere er registeret med bopæl i Grønland.

Til § 29

Til stk. 1

Den mest centrale konsekvens en beslutning efter § 28, er at 3 måneders reglen i § 19 ikke finder anvendelse. Dette betyder, at betalingsordrer ikke kan stå i 3 måneder i Ilanngaassivik, før fordringshaver kan gøre brug af misligholdelsesbeføjelser m.v. Reglerne om rådighedsbeløb i § 12-14 finder ligeledes ikke anvendelse, hvilket betyder, at borgeren ikke har ret til det rådighedsbeløbet. Dette beløb vil ikke være relevant i denne situation, da borgeren typisk vil modtage indkomsttyper, der ikke skal udbetales gennem Ilanngaassivik.

Til stk. 2

Det foreslås, at borgeren månedligt vil modtage en opkrævning, der vil omfatte alle de betalingsordrer, der er tilmeldt Ilanngaassivik. Borgeren vil kunne tilmelde opkrævningen fra Ilanngaassivik til betalingservice.

Til stk. 3

I den foreslåede bestemmelse fastsættes, at betalingsfristen er 14 kalenderdage.

Til § 30

Bestemmelsen håndterer den situation, hvor en person omfattet af kapitlet, kun betaler en del af den månedlige opkrævning.

I den situation vil Ilanngaassivik anse betalingen for medgået til betaling af de fordringer m.v. efter den prioriteringsrækkefølge, der er fastsat i lovens §§ 25-27.

Dette gælder medmindre debitor specifik har taget stilling til, hvilke betalingsordrer betalingen skal dække.

Til § 31

De betalingsordrer, der ikke er betalt ved udløb af betalingsfristen, fjernes fra Ilanngaassivik og fordringshaver vil derfor være henvist til at opkræve beløbet på anden vis. Dette betyder, at fordringshaver kan gøre brug af de misligholdelsesbeføjelser m.v., der finder anvendelse i forhold til den enkelte fordrings retsgrundlag.

I forhold til B-skat, kan dette f.eks. medføre betaling af renter, efter landstingslov om forvaltningen af skatter.

Til § 32

Til stk. 1

Udbetalinger af indkomst m.v. fra Ilanngaassivik skal ske til en af borgeren anvist bankkonto.

Bestemmelsen skal ses i lyset af, at der forventes indført regler om en offentlig bankkonto, som vil medføre, at det er et krav at alle borgerer har registeret en bankkonto, som det offentlige kan udbetale til.

Til stk. 2

Det foreslås præciseret at, at indkomsten først er til rådighed for borgeren, når pengene er overført til borgerens bankkonto. Borgeren kan ikke disponere over de pengebeløb, der indestår på Ilangaassivik nderover, hvad der følger af denne lov.

Beløbet udbetales til borgerens konto i et pengeinstitut. Det er en forudsætning for Ilangaassivik, at der fastsættes en lov om offentlig bankkonto, og beløb kan alene udbetales til denne konto. Det er derfor ikke muligt for borgeren at transportere beløbet til en kreditor.

Til stk. 3

Har borgeren anvist en konto i et pengeinstitut, der ikke har hjemsted i Danmark, på Færøerne eller i Grønland, kan beløbet fratrækkes alle de meromkostninger, som udbetalingen er forbundet med, herunder bankgebyrer, eventuelle gebyrer forbundet med omveksling, tab ved omveksling af valuta m.v.

Overstiger omkostningerne til overførslen det beløb, som skal anvises, kan skatteforvaltningen undlade at udbetale beløbet til den anviste konto. Borgeren vil blive underrettet herom. Borgeren vil i givet fald have mulighed for at anvise en konto i en dansk, færøsk eller grønlandsk bank, i det omfang vedkommende har eller har mulighed for at oprette en sådan.

For en god ordens skyld foreslås det præciseret, at betalinger til konti i pengeinstitutter, der ikke har hjemsted i Danmark, på Færøerne eller i Grønland anses for foretaget rettidigt, uanset at de er modtageren i hænde på et senere tidspunkt end tilsvarende indenlandske betalinger, hvis de ekspederes samme dag som tilsvarende betalinger til grønlandske konti og de tilsvarende grønlandske betalinger er modtageren i hænde rettidigt.

Til § 33

Til stk. 1

Det foreslås, at borgeren skal have adgang til en Ilangaassivik webportal. Hensigten er, at portalen skal vise ventende og betalte betalingsordrer, samt aktuelle og historiske indkomstoplysninger.

Fra webportalen skal det være muligt at se på den enkelte betalingsordre, og tilgå den underliggende regning fra fordringshaverens side.

Til stk. 2

Udgangspunkt er, at borgerens adgang til Ilanngaassivik bliver elektronisk. Borgeren vil dog også modtage månedlige opgørelser. Fremsendelse skal ske i overensstemmelse med Inatsisartutlov om Offentlig Digital Post eller efter postløsningen.

Til stk. 3

Naalakkersuisut bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om, hvilke muligheder borgerne skal have for at få oplysninger fra Ilanngaassivik. Naalakkersuisut kan fastsætte regler om betalingen af gebyrer for at få genfremsendt papirkopier af opgørelser m.v.

Borgeren kan til en hver tid anmode om at få fremsendt en elektronisk kopi af betalingsopgørelsen.

Til § 34

Stk. 1

Bestemmelsen hjemler, at der kan ske en udveksling af oplysninger mellem fordringshaver og Ilanngaassivik systemet til brug for gennemførelsen af betalingstransaktioner. De udvekslede oplysninger kan indeholde personfølsomme oplysninger.

Til stk. 2.

Bestemmelsen hjemler, at Ilanngaassivik kan tilgå de oplysninger fra kommunerne, der er nødvendige for, at Ilanngaassivik kan foretage en korrekt udbetaling af indkomster til borgeren m.v.

Til § 35

Skatteforvaltningen er forpligtet til at tilvejebringe de statistikker vedr. driften af Ilanngaassivik, som er fastsat af Naalakkersuisut. Det kan f.eks. være løbende restance statistikker, indkomststatistikker m.v. Det kan også være statistikker vedr. driften af systemet m.v.

Til § 36

Til stk. 1

Skatteforvaltningen skal varetage administrationen af Ilanngaassivik. Dette indebærer bl.a. at skatteforvaltningen skal udarbejde de forskrifter og forretningsbetingelser for brugen af Ilanngaassivik, som gælder for de indbetalingspligtige og de fordringshavere, der kan opkræve via Ilanngaassivik. Skatteforvaltningen skal løbende holde forretningsbetingelserne opdaterede, samt føre tilsyn med at fordringshaverne overholder betingelserne for at benytte

Ilanngaassivik m.v. Skatteforvaltningen har det driftsmæssige ansvar for Ilanngaassivik systemet. Driften af Ilanngaassivik forventes dog udliciteret.

Til stk. 2

Det foreslås, at skatteforvaltningen bemyndiges til at afvise betalingsordrer, der er åbenlyst mangelfulde eller forkerte. Det forventes, at der i Ilanngaassivik systemet vil blive opsat en række system-regler, der har til formål at forhindre fejl i betalingsordrer, f.eks. at der fremsendes betalingsordrer på abnorme beløbsstørrelser.

Tilsvarende vil betalingsordrer, der ikke overholder de af skatteforvaltning fastsatte krav, kunne afvises fra systemet.

Til stk. 3

Det foreslås, at i det omfang, som skatteforvaltningen konstaterer væsentlig fejl eller mangler i betalingsordrer, kan alle fordringshaverens betalingsordrer afvises. Bestemmelsen har til formål, at styrke borgernes tillid til systemet. Skatteforvaltningen kan naturligvis forinden sådan skridt tages have rettet henvendelse til fordringshaver og eventuelle tilsynsmyndigheder for, at rette op på eventuelle problemer med betalingsordre m.v. Bestemmelsen forventes kun, at være aktuelt i meget sjældne tilfælde.

Det kan f.eks. være, hvis det konstateres, at en fordringshaver i flere tilfælde har benyttet Ilanngaassivik til at opkræve beløb, der var uberettigede eller der var behæftet med væsentlige mangler. Utilstrækkelig debitorstyring hos en fordringshaver kan endvidere medfører, at en fordringshaver udelukkes fra et benytte Ilanngaassivik systemet.

Skatteforvaltningen kan også, som det mindre i det mere, afvise betalingsordre vedr. en bestemt type af fordringer fra en fordringshaver eller betalingsordre fra en bestemt afdeling eller myndighed hos en fordringshaver. Dette kan f.eks. være aktuelt, hvis fejlen er isoleret til en bestemt type af opkrævninger eller en bestemt afdeling eller myndighed hos fordringshaveren. En fordringshaver vil i så fald være henvist til at opkræve regninger på anden vis.

Skatteforvaltningen skal give meddelelse om en sådan beslutning til Naalakkersuisut, en relevant tilsynsmyndighed og fordringshaveren.

Til stk. 4

Skatteforvaltningen kan beslutte at genoptage at modtage betalingsordre fra en fordringshaver, når fordringshaveren har rettet op på de kritisable forhold.

Fordringshaver må forinden godtgøre over for skatteforvaltningen, at der er styr på debitorhåndteringen, samt at de fornødne procedurer m.v. er i orden.

Til § 37

Til stk. 1

Det foreslås med bestemmelsen at kommunerne i kraft af deres tilstedeværelse i byer og bygder pålægges at yde borgerservice til borgerne om Ilanngaassivik systemet.

Til stk. 2

Det foreslås at skatteforvaltningen skal udarbejde vejledninger og andet materiale til brug for, at kommunerne kan løfte den i stk. 1, foreslåede borgerservice.

Til § 38

Til stk. 1

Det foreslås, at Naalakkersuisut bemyndiges til at indgå aftaler om udliciteringen af driften af Ilanngaassivik. Naalakkersuisut bemyndiges til, at indgå aftalen i en op til 10 års periode. Udliciteringen kan omfatte borgerbetjening.

Til stk. 2

Med bestemmelsen gives der frit valg til Naalakkersuisut til at udpege enten en offentlig myndighed eller en privat virksomhed som systemansvarlig.

Til stk. 3

En systemansvarlig vil med henblik på, at kunne varetage de opgaver, som følger af inatsisartutloven, såsom foretage betalingstransaktioner m.v., kunne behandle personnumre og andre personoplysninger.

Til § 39

Til stk. 1

Det foreslås, at der fastsættes klare regler for erstatningsansvar i tilfælde af fejl i Ilanngaassivik-systemet eller fejl begået fra skatteforvaltningens side. En betaling anses for fejlbehæftet, hvis den ikke er korrekt registreret og bogført, eller hvis betalingen er ramt af tekniske svigt eller andre tilsvarende fejl fra Ilanngaassivik eller skatteforvaltningens side, f.eks. hvis der er uoverensstemmelse mellem det adviserede og det beløb der er overført.

Foreligger der fejl eller forsømmelser fra skatteforvaltningens side må det vurderes, om skatteforvaltningen kunne eller burde have afværget fejlen med den agtpågivenhed og omhu, der må forventes af en udbyder af et betalingsservicelignende system. Der er tale om et

skærpet ansvar (et professionsansvar), hvilket begrundes i at funktionen af Ilanngaassivik systemet kommer til at udgøre et grundlæggende system af samfundsmæssig betydning.

Til stk. 2

Hvis hændelsen kan tilskrives den indbetalingspligtiges eller borgerens uagtsomme eller forsætlige handlinger m.v., er skatteforvaltningen dog ikke erstatningsansvarlig efter stk. 1.

Til stk. 3

Skatteforvaltningen er ikke ansvarlig for hændelser, der er uden for skatteforvaltningens kontrol, såsom naturkatastrofer m.v. Igen må det dog vurderes om, skatteforvaltningen har truffet rimelige foranstaltninger, der kan minimere risikoen for sådan hændelser påvirker Ilanngaassivik, f.eks. i form af backup og redundante systemer m.v.

Til § 40

Det foreslås at personer, der beskæftiger sig med Ilanngaassivik, skal iagttage en skærpet tavshedspligt vedr. oplysninger om juridiske og fysiske personer. Tavshedspligten omfatter endvidere evt. medarbejdere i selskaber, som varetager opgaver i tilknytning til Ilanngaassivik.

Tavshedspligten i denne bestemmelse svarer til den tavshedspligt, der følger af landstingslov om forvaltningen af skatter.

Til § 41

Til stk. 1

Bestemmelsen præciserer, at en borger bevarer rettigheder og klageadgang selvom en fordring med en betalingsordre er tilmeldt og betalt via Ilanngaassivik.

Indsigelser om fejlbehæftede eller uautoriserede opkrævninger skal rettes til den konkrete fordringshaver, der har afsendt betalingsordren. En uautoriseret opkrævning, kan være en opkrævning, hvor det ikke følger af reglerne, at den konkrete type fordring må opkræves ved brug af Ilanngaassivik. Hvis en fejlbehæftet betaling er gennemført, vil det være fordringshaveren, der har pligt til at tilbageføre betalingen til borgeren.

Borgerens mulighed for at udnytte en rekursadgang, klageadgang til et klagenævn eller rejse en retssag domstolene påvirkes ligeledes ikke af, om fordring er opkrævet via Ilanngaassivik.

Til stk. 2

Præciseres, at alle klager over indholdet af en betalingsordre eller en fordring skal fremsættes over for fordringshaveren.

Til § 42

Til stk. 1

Det foreslås, at der lovfæstes en pligt for fordringshaver til straks at afmelde en betalingsordre fra Ilanngaassivik, hvis der er visse fejl eller mangler ved betalingsordren.

Til stk. 2

Fordringshaver forpligtes til at tilbageføre et opkrævet beløb inden for en frist på 14 dage, hvis det konstateres, at en opkrævning er foretaget uberettiget.

Fristen regnes fra det tidspunkt, hvor fordringshaveren er gjort bekendt med, at der er tale om en uberettiget opkrævning. Dette kan f.eks. være, hvis borgeren har gjort fordringshaver bekendt med forholdet med en klage eller indsigelse.

Til stk. 3

Det foreslås i stk. 3, at såfremt en fordringshaver ikke har tilbageført midlerne inden for fristen efter stk. 2, skal beløbet tilskrives renter. Rentebeløbet udredes af fordringshaver.

Til § 43

Til stk. 1

Bestemmelsen fastslår, at klager eller henvendelser vedr. selve driften af Ilanngaassivik skal ske til skatteforvaltningen.

Til stk. 2

Skatteforvaltningen kan ikke behandle klager over betalingsordrer, der er tilmeldt til Ilanngaassivik. Skatteforvaltningen vil ved en henvendelse, henvise borgeren til at tage kontakt til fordringshaveren.

Til stk. 3

Bestemmelsen afgrænser skatteforvaltnings vejledningspligt og pligt til at videresende henvendelser til rette myndighed. Efter reglerne i sagsbehandlingsloven vil en myndighed have pligt til at videresende en henvendelse til rette myndighed. Dette udgangspunkt fraviges i dette tilfælde. Det foreslås, at skatteforvaltningen kun kan bistå med fremsendelse til rette myndighed eller formidle kontakten, hvis borgeren har et særligt behov for hjælp. Dette kan eksempelvis være, hvis der er tale om personer der har tydeligt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne.

Bestemmelsen har til formål at understrege den kompetencefordeling, der følger af forslaget, samt at afskære unødvendige henvendelser til skatteforvaltningen, der kan lægge pres på skatteforvaltningens ressourcer.

Til § 44

Til stk. 1, nr. 1 og 2.

Bestemmelsen medfører, at manglende indbetaling af ydelser, der er pligt til at indbetale til Ilanngaassivik, kan medføre bøder efter kriminalloven for Grønland.

Manglende opfyldelse af påbud om at indbetale en indkomst til Ilanngaassivik kan også medføre bødeansvar.

Til stk. 2

Bestemmelsen medfører, at der kan fastsættes regler om idømmelse af bøde for overtrædelse af bestemmelser i forskrifter, der udstedes i medfør af inatsisartutloven.

Begrebet "overtrædelse" skal fortolkes udvidende. Begrebet anvendes som en samlet betegnelse for de situationer, hvor en handling eller undladelse ikke er i overensstemmelse med bestemmelser, der kan foranstaltes. Manglende efterkommelse af et påbud er eksempelvis omfattet af begrebet overtrædelse.

Til stk. 3

Bestemmelsen medfører, at også juridiske personer som sådan kan idømmes bøde for overtrædelse af reglerne i inatsisartutloven og forskrifterne fastsat i medfør heraf.

Til stk. 4

Bestemmelsen fastsætter, hvor en sag om bødeansvar skal indledes for retten.

Til stk. 5

Bestemmelsen medfører, at idømte bøder tilfalder landskassen.

Til § 45

Naalakkersuisut bemyndiges til at beslutte, hvornår inatsisartutloven skal træde i kraft.

Bestemmelsens andet punktum bemyndiger Naalakkersuisut til, at fastsætte regler om dele af inatsisartutloven træder i kraft senere end andre dele.

Det kan eksempelvis være, at bestemmelserne om de indbetalingspligtiges pligt til at indbetale indkomster via Ilanngaassivik ikraftsættes før bestemmelserne om, at der må opkræves betalingsordre over Ilanngaassivik med henblik på, at teste dette element i systemet, før der opkræves betalingsordre. Ligeledes kan andre dele af forslaget sættes i kraft senere.

Til stk. 2

Som led i et pilotprojekt kan Naalakkersuisut sætte inatsisartutloven i kraft for en kommunes geografiske område.